

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 185 (XXIX) — Nr. 970

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Joi, 7 decembrie 2017

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 579 din 21 septembrie 2017 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 din Legea nr. 124/2014 privind unele măsuri referitoare la veniturile de natură salarială ale personalului plătit din fonduri publice	2-4
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
1.457. — Ordin al directorului general al Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară privind aprobarea începerii lucrărilor de înregistrare sistematică a imobilelor, pe sectoare cadastrale, în unitatea administrativ-teritorială Budila din județul Brașov	5-6
1.458. — Ordin al directorului general al Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară privind aprobarea începerii lucrărilor de înregistrare sistematică a imobilelor, pe sectoare cadastrale, în unitatea administrativ-teritorială Periș din județul Ilfov	7-8
1.459. — Ordin al directorului general al Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară privind aprobarea începerii lucrărilor de înregistrare sistematică a imobilelor, pe sectoare cadastrale, în 4 unități administrativ-teritoriale din județul Bacău	9-13
1.460. — Ordin al directorului general al Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară privind aprobarea începerii lucrărilor de înregistrare sistematică a imobilelor, pe sectoare cadastrale, în 12 unități administrativ-teritoriale din județul Cluj	14-26
ACTE ALE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE	
Decizia nr. 18 din 2 octombrie 2017 (Completul competent să judece recursul în interesul legii)	27-31

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 579**

din 21 septembrie 2017

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1
din Legea nr. 124/2014 privind unele măsuri referitoare la veniturile de natură salarială
ale personalului plătit din fonduri publice**

Valer Dorneanu	— președinte
Marian Enache	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Ioana Marilena Chiorean	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Liviu Drăgănescu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 din Legea nr. 124/2014 privind unele măsuri referitoare la veniturile de natură salarială ale personalului plătit din fonduri publice, excepție ridicată de Florin Alexandru Sfrentț în Dosarul nr. 38.818/3/2015 al Tribunalului București — Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale, și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 367D/2017.

2. La apelul nominal, se constată lipsa părților. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Având cuvântul, reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

4. Prin Încheierea din 12 septembrie 2016, pronunțată în Dosarul nr. 38.818/3/2015, **Tribunalul București — Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 1 din Legea nr. 124/2014 privind unele măsuri referitoare la veniturile de natură salarială ale personalului plătit din fonduri publice.** Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de Florin Alexandru Sfrentț, în cadrul soluționării unei cauze civile având ca obiect acțiune în răspundere patrimonială.

5. **În motivarea excepției de neconstituționalitate** autorul acesteia susține că, potrivit dispozițiilor de lege criticate, exonerarea de la plată se aplică exclusiv personalului ale cărui venituri de natură salarială au fost stabilite în baza actelor normative privind salarizarea personalului din sectorul bugetar. Această prevedere este neconstituțională, întrucât nu respectă

art. 16 alin. (1) din Constituție, adică instituirea unui tratament egal pentru situații care, în funcție de scopul urmărit, nu sunt diferite. În acest sens, autorul excepției susține că prevederea de lege criticată creează discriminare în cadrul aceleiași categorii de personal din sectorul bugetar, în funcție de modalitatea de stabilire a veniturilor salariale, respectiv stabilite, pe de-o parte, în baza actelor normative (personal căruia i se aplică exonerarea), iar, pe de altă parte, în baza altor instrumente legale, precum contracte de muncă, fie individuale, fie colective (personal căruia nu i se aplică exonerarea). Astfel, textul de lege criticat instituie un tratament diferențiat unor cazuri egale, fără să existe o motivare obiectivă și rezonabilă. Se ajunge la situația în care persoane din cadrul aceleiași instituții să primească tratament diferențiat, în funcție de modalitatea de stabilire a veniturilor salariale. Autorul excepției mai arată că există o disproporție între scopul urmărit de legiuitor (exonerarea de la plată a personalului din sectorul bugetar) și tratamentul inegal și mijloacele folosite (impunerea abuzivă a modalității de stabilire a drepturilor salariale), fără a ține cont de realitățile relațiilor de muncă existente în instituțiile cărora li se aplică legea. În final, arată că drepturile sale salariale au fost stabilite prin contract, și nu prin act normativ.

6. **Tribunalul București — Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale** apreciază că dispozițiile de lege criticate nu contravin normelor constituționale invocate.

7. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

8. **Guvernul** consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Legea nr. 124/2014 stabilește facilități fiscale aplicabile personalului plătit din fonduri publice, fără a distinge dacă personalul respectiv este angajat în baza unui contract de muncă sau nu. Prin urmare, norma criticată urmează a se aplica, de o manieră nediscriminatorie, întregului personal prevăzut la art. 1 din lege, indiferent dacă personalul este salarizat în baza unui contract de muncă sau nu.

9. **Avocatul Poporului** precizează că își menține punctul de vedere, astfel cum a fost reținut prin Decizia nr. 760 din 5 noiembrie 2015, în sensul că dispozițiile de lege criticate se aplică în mod egal tuturor celor aflați în ipoteza prevăzută, fără nicio discriminare pe considerente arbitrare. Acordarea amnistiei fiscale este o excepție, iar stabilirea categoriilor de personal cărora li se acordă ține exclusiv de opțiunea legiuitorului.

10. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

11. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

12. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie prevederile art. 1 din Legea nr. 124/2014 privind unele măsuri referitoare la veniturile de natură salarială ale personalului plătit din fonduri publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 700 din 24 septembrie 2014, dispoziții care au următorul cuprins: „*Prezenta lege se aplică:*

a) personalului ale cărui venituri de natură salarială au fost stabilite în baza actelor normative privind salarizarea personalului din sectorul bugetar, aplicabile anterior intrării în vigoare a Legii-cadru privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice nr. 330/2009, cu modificările ulterioare, respectiv în anul 2009, Legii nr. 339/2007 privind promovarea aplicării strategiilor de management de proiect la nivelul unităților administrativ-teritoriale județene și locale, cu modificările și completările ulterioare, Legii-cadru privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice nr. 330/2009, cu modificările ulterioare, Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 1/2010 privind unele măsuri de reîncadrare în funcții a unor categorii de personal din sectorul bugetar și stabilirea salariilor acestora, precum și alte măsuri în domeniul bugetar, cu modificările ulterioare, Legii-cadru privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice nr. 284/2010, cu modificările ulterioare, Legii nr. 285/2010 privind salarizarea în anul 2011 a personalului plătit din fonduri publice, Legii nr. 63/2011 privind încadrarea și salarizarea în anul 2011 a personalului didactic și didactic auxiliar din învățământ, cu modificările ulterioare, Legii nr. 283/2011 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 80/2010 pentru completarea art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 37/2008 privind reglementarea unor măsuri financiare în domeniul bugetar, Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 19/2012 privind aprobarea unor măsuri pentru recuperarea reducerilor salariale, aprobată cu modificări prin Legea nr. 182/2012, cu modificările ulterioare, Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 84/2012 privind stabilirea salariilor personalului din sectorul bugetar în anul 2013, prorogarea unor termene din acte normative, precum și unele măsuri fiscal-bugetare, aprobată prin Legea nr. 36/2014, Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 103/2013 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2014, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice, aprobată cu completări prin Legea nr. 28/2014, cu modificările și completările ulterioare;

b) personalului plătit din fonduri publice absolvent al unei forme de învățământ superior, care a susținut și promovat examenul de licență, încadrat pe funcții corespunzătoare nivelului de studii absolvit și care nu poate face dovada deținerii unei diplome de licență, ca urmare a neeliberării acesteia de către instituțiile abilitate.”

13. În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, prevederile de lege criticate contravin dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 16 privind egalitatea în drepturi.

14. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că textul de lege criticat — art. 1 din Legea nr. 124/2014 — stabilește domeniul de aplicare al exonerării de la plată pentru sumele reprezentând venituri de natură salarială, pe care personalul prevăzut la art. 1 trebuie să le restituie drept consecință a constatării unor prejudicii de către Curtea de Conturi sau alte instituții cu atribuții de control.

15. Cu privire la sfera de reglementare a dispozițiilor art. 1 din Legea nr. 124/2014, Curtea s-a mai pronunțat prin Decizia nr. 760 din 5 noiembrie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 138 din 23 februarie 2016, respingând, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a acestora. La paragraful 14 al acestei decizii, Curtea a constatat că nicio normă constituțională nu interzice acordarea de facilități fiscale unor categorii de contribuabili, în scopul bunei desfășurări a politicii economice, fiscale și sociale a statului. Tot astfel, nicio normă constituțională nu interzice stabilirea condițiilor de acordare sau de retragere a facilităților fiscale prevăzute în beneficiul unor contribuabili, în funcție de necesitățile perioadei de referință (Decizia nr. 622 din 3 octombrie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 949 din 24 noiembrie 2006).

16. De asemenea, instanța de contencios constituțional a reținut, la paragraful 15 al Deciziei nr. 760 din 5 noiembrie 2015, că violarea principiului egalității și nediscriminării există atunci când se aplică tratament diferențiat unor cazuri egale, fără să existe o motivare obiectivă și rezonabilă, sau dacă există o disproporție între scopul urmărit prin tratamentul inegal și mijloacele folosite (a se vedea și Decizia nr. 82 din 7 februarie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 250 din 13 aprilie 2012).

17. Curtea reține că autorul excepției din prezenta cauză, salariat al fostei Comisii de Supraveghere a Sistemului de Pensii Private, este nemulțumit de faptul că în sfera de reglementare a Legii nr. 124/2014 nu intră și personalul ale cărui venituri au fost stabilite prin contract de muncă, ci doar personalul ale cărui venituri de natură salarială au fost stabilite în baza actelor normative privind salarizarea personalului din sectorul bugetar. Or, prin Decizia nr. 175 din 26 martie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 361 din 16 mai 2014, Curtea a reținut că, prin adoptarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 93/2012, a fost înființată Autoritatea de Supraveghere Financiară, care își exercită atribuțiile prin preluarea și reorganizarea tuturor atribuțiilor și prerogativelor Comisiei Naționale a Valorilor Mobiliare (C.N.V.M.), ale Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor (C.S.A.) și ale Comisiei de Supraveghere a Sistemului de Pensii Private (C.S.S.P.P.), autorități care se desființează. În acest context legislativ, Curtea a reținut că Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 93/2012 nu

a abrogat reglementările speciale anterioare, acestea păstrându-și apartenența la dreptul pozitiv. Actele normative anterioare, care au reglementat organizarea și funcționarea celor trei autorități desființate, nu sunt implicit abrogate, neexistând vreo dispoziție legală expresă în acest sens; mai mult, Curtea a observat că, potrivit dispozițiilor art. 28 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 93/2012, aceasta se completează cu legislația care reglementează activitatea autorităților care se desființează, după caz, în măsura în care acestea nu vin în contradicție cu prevederile sale. De asemenea, sintagma „Autoritatea de Supraveghere Financiară” va înlocui, în cuprinsul actelor normative, sintagmele „Comisia Națională a Valorilor Mobiliare”, „Comisia de Supraveghere a Asigurărilor” și „Comisia de Supraveghere a Sistemului de Pensii Private”. Totodată, având în vedere prevederile art. 12 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 50/2005, Curtea a constatat că personalul Comisiei de Supraveghere a Sistemului de Pensii Private este personal contractual, angajat potrivit Codului muncii și supus regulilor prevăzute de respectivul cod. Având în vedere acestea, precum și analizând actele dosarului, Curtea constată că autorul excepției, salariat al fostei Comisii de Supraveghere a Sistemului de Pensii Private, nu este salarizat potrivit actelor normative enumerate la art. 1 din Legea nr. 124/2014, care se referă la personalul plătit din fonduri publice, ci este salarizat în conformitate cu dispozițiile speciale Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 50/2005, din fonduri proprii.

18. Potrivit Legii nr. 124/2014, este exonerat de la obligația restituirii pentru sumele reprezentând venituri de natură salarială încasate necuvenit personalul salarizat sub imperiul actelor normative enumerate în art. 1 din lege. Așadar, nefiind în situații juridice egale, nu se poate susține că ar exista vreo discriminare între personalul plătit din fonduri publice și personalul angajat

în baza unui contract de muncă, sub aspectul exonerării de la plată pentru sumele reprezentând venituri de natură salarială, pe care personalul trebuie să le restituie drept consecință a constatării de către Curtea de Conturi sau alte instituții cu atribuții de control a unor prejudicii. De altfel, legiuitorul este singurul în măsură să stabilească atât posibilitatea de exonerare de la plată a unor sume încasate necuvenit, cât și condițiile de acordare a acestei exonerări.

19. În final, Curtea reține că celelalte aspecte invocate de autorul excepției reprezintă chestiuni de interpretare și aplicare a legii de către instanțele judecătorești. De altfel, prin Decizia nr. 37 din 29 mai 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 600 din 26 iulie 2017, Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept a stabilit următoarele: „Prevederile art. 1 lit. a) din Legea nr. 124/2014 privind unele măsuri referitoare la veniturile de natură salarială ale personalului plătit din fonduri publice, cu modificările ulterioare, se interpretează în sensul că nu intră sub incidența normei menționate personalul care, deși nesalarizat conform Legii nr. 283/2011 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 80/2010 pentru completarea art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 37/2008 privind reglementarea unor măsuri financiare în domeniul bugetar, a primit drepturi de natură salarială considerate necuvenite, prin încălcarea dispozițiilor art. 7 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2010, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 283/2011.” Prin aceeași decizie, paragraful 32, Înalta Curte de Casație și Justiție a stabilit că „personalul fostei Comisii de Supraveghere a Sistemului de Pensii Private era salarizat în temeiul unei legislații speciale, salariile nefiind acordate din bugetul de stat, ci stabilite prin hotărârea Consiliului Comisiei și plătite personalului angajat din fonduri proprii”.

20. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Florin Alexandru Sfrenț în Dosarul nr. 38.818/3/2015 al Tribunalului București — Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale și constată că dispozițiile art. 1 din Legea nr. 124/2014 privind unele măsuri referitoare la veniturile de natură salarială ale personalului plătit din fonduri publice sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului București — Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 21 septembrie 2017.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Ioana Marilena Chiorean

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

AGENȚIA NAȚIONALĂ DE CADASTRU ȘI PUBLICITATE IMOBILIARĂ

ORDIN

privind aprobarea începerii lucrărilor de înregistrare sistematică a imobilelor, pe sectoare cadastrale, în unitatea administrativ-teritorială Budila din județul Brașov

Având în vedere prevederile art. 11 alin. (1) din Legea cadastrului și a publicității imobiliare nr. 7/1996, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și ale art. 15 alin. (3) din Regulamentul de organizare și funcționare a Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 1.288/2012, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul art. 3 alin. (13) din Legea cadastrului și a publicității imobiliare nr. 7/1996, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

directorul general al Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară emite prezentul ordin.

Art. 1. — Se aprobă începerea lucrărilor de înregistrare sistematică a imobilelor în unitatea administrativ-teritorială Budila — sectoarele cadastrale nr. 15, 16, 17, 22, 25, 27 și 28 din județul Brașov.

Art. 2. — Reprezentarea grafică a sectoarelor cadastrale în care se desfășoară lucrările de înregistrare sistematică a imobilelor este prevăzută în anexa*) care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 3. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Directorul general al Agenției Naționale de Cadastru
și Publicitate Imobiliară,
Radu Codruț Ștefănescu

București, 17 noiembrie 2017.
Nr. 1.457.

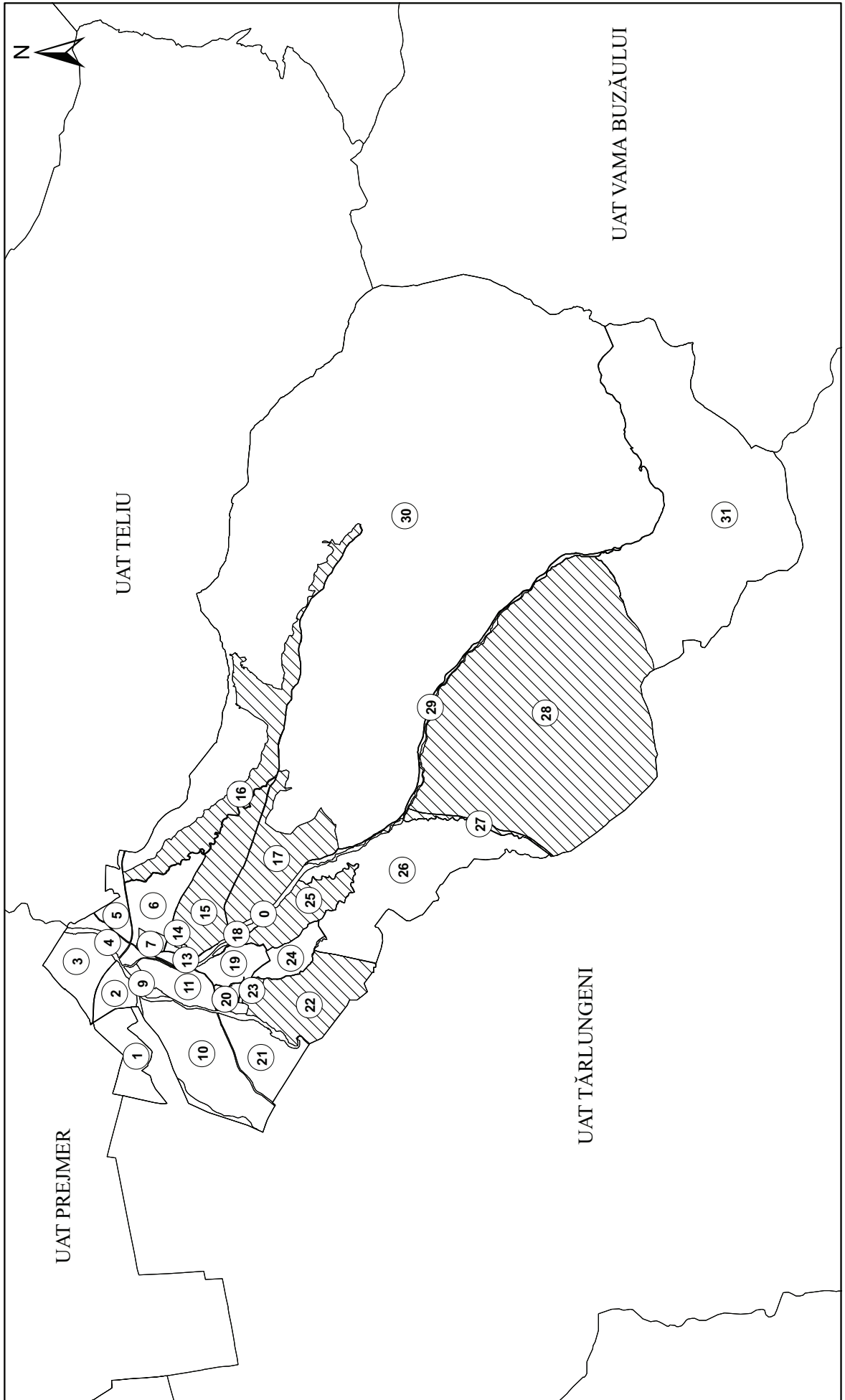
*) Anexa este reprodusă în facsimil.

Reprezentarea grafică a sectoarelor cadastrale în care se desfășoară lucrări de înregistrare sistematică

Județ: BRAȘOV

UAT: BUDILA

Sectoare: 15, 16, 17, 22, 25, 27, 28

O R D I N
privind aprobarea începerii lucrărilor de înregistrare
sistematică a imobilelor, pe sectoare cadastrale,
în unitatea administrativ-teritorială Periș din județul Ilfov

Având în vedere prevederile art. 11 alin. (1) din Legea cadastrului și a publicității imobiliare nr. 7/1996, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și ale art. 15 alin. (3) din Regulamentul de organizare și funcționare a Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 1.288/2012, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul art. 3 alin. (13) din Legea cadastrului și a publicității imobiliare nr. 7/1996, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

directorul general al Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară emite prezentul ordin.

Art. 1. — Se aprobă începerea lucrărilor de înregistrare sistematică a imobilelor în unitatea administrativ-teritorială Periș — sectoarele cadastrale nr. 1, 2, 7, 12, 14, 15 și 30 din județul Ilfov.

Art. 2. — Reprezentarea grafică a sectoarelor cadastrale în care se desfășoară lucrările de înregistrare sistematică a imobilelor este prevăzută în anexa*) care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 3. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Directorul general al Agenției Naționale de Cadastru
și Publicitate Imobiliară,
Radu Codruț Ștefănescu

București, 17 noiembrie 2017.

Nr. 1.458.

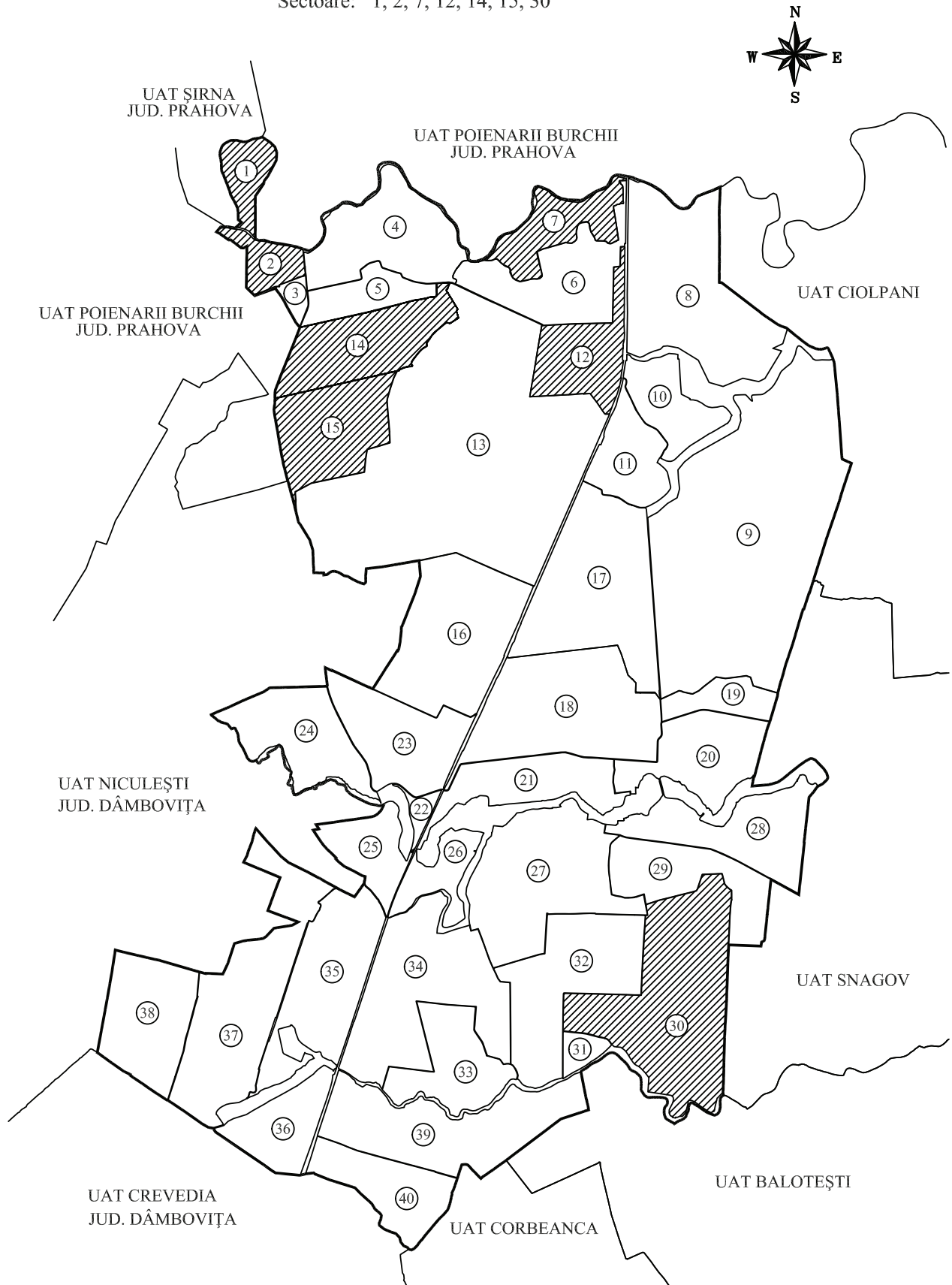
*) Anexa este reprodusă în facsimil.

Reprezentarea grafică a sectoarelor cadastrale în care se desfășoară lucrări de înregistrare sistematică

Judet: ILFOV

UAT: Periș

Sectoare: 1, 2, 7, 12, 14, 15, 30

ORDIN
privind aprobarea începerii lucrărilor de înregistrare
sistematică a imobilelor, pe sectoare cadastrale,
în 4 unități administrativ-teritoriale din județul Bacău

Având în vedere prevederile art. 11 alin. (1) din Legea cadastrului și a publicității imobiliare nr. 7/1996, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și ale art. 15 alin. (3) din Regulamentul de organizare și funcționare a Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 1.288/2012, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul art. 3 alin. (13) din Legea cadastrului și a publicității imobiliare nr. 7/1996, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

directorul general al Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară emite prezentul ordin.

Art. 1. — Se aprobă începerea lucrărilor de înregistrare sistematică a imobilelor, pe sectoare cadastrale, situate pe teritoriul a 4 unități administrativ-teritoriale din județul Bacău, după cum urmează:

a) unitatea administrativ-teritorială Ardeoani — sectoarele cadastrale nr. 6 și 8;

b) unitatea administrativ-teritorială Berzunți — sectoarele cadastrale nr. 6, 12, 27, 34, 37 și 41;

c) unitatea administrativ-teritorială Găiceana — sectoarele cadastrale nr. 27, 41, 42 și 43;

d) unitatea administrativ-teritorială Horgești — sectoarele cadastrale nr. 2, 4, 5, 9, 18, 19, 20, 27, 35, 53, 54, 55, 65, 67 și 69.

Art. 2. — Reprezentarea grafică a sectoarelor cadastrale în care se desfășoară lucrările de înregistrare sistematică a imobilelor este prevăzută în anexele nr. 1—4 la prezentul ordin.

Art. 3. — Anexele nr. 1—4*) fac parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 4. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Directorul general al Agenției Naționale de Cadastru
și Publicitate Imobiliară,
Radu Codruț Ștefănescu

București, 17 noiembrie 2017.

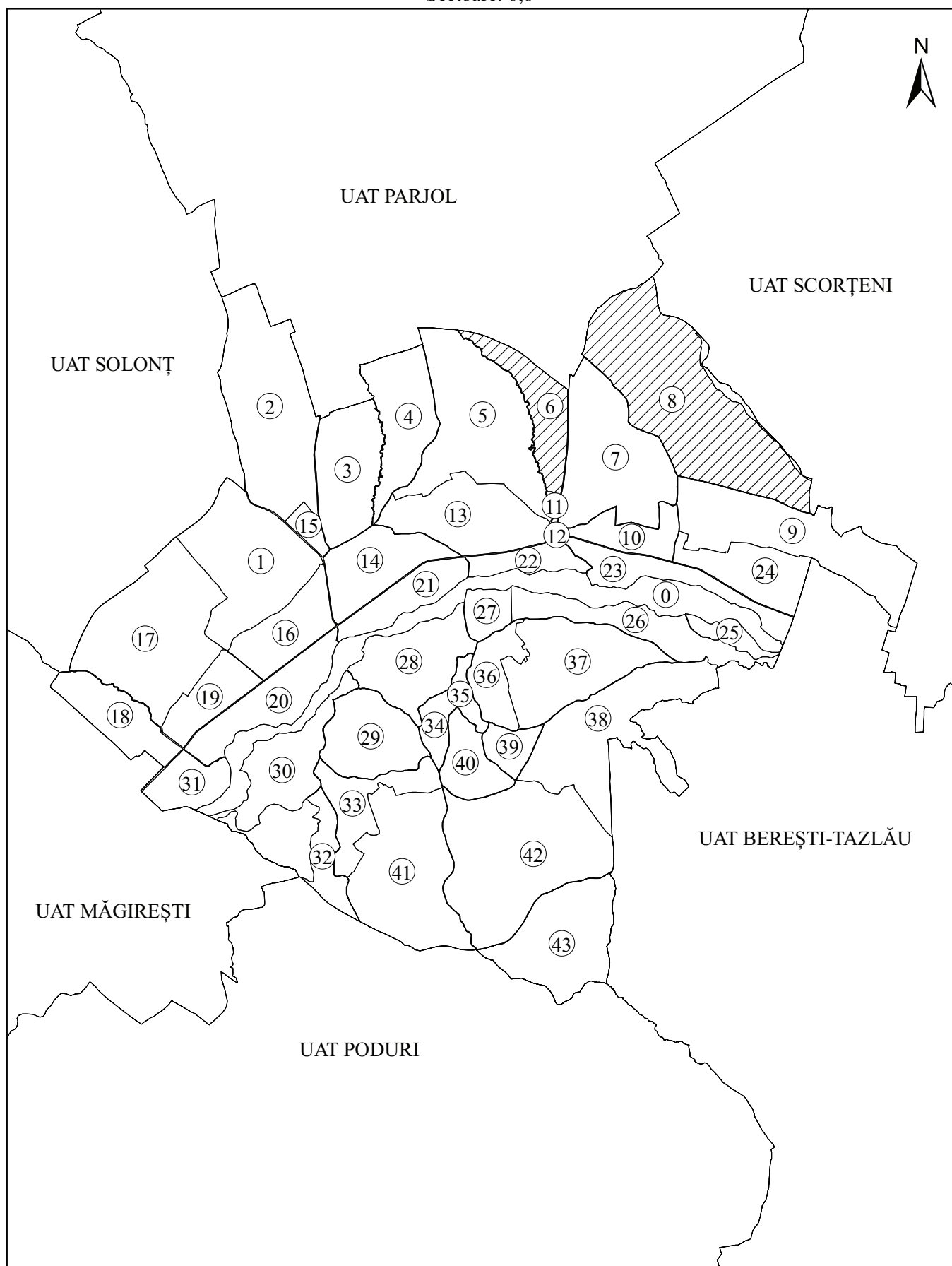
Nr. 1.459.

---

*) Anexele nr. 1—4 sunt reproduse în facsimil.

Reprezentarea grafică a sectoarelor cadastrale în care se desfășoară lucrări de înregistrare sistematică

Județ: BACĂU
UAT: ARDEOANI
Sectoare: 6,8

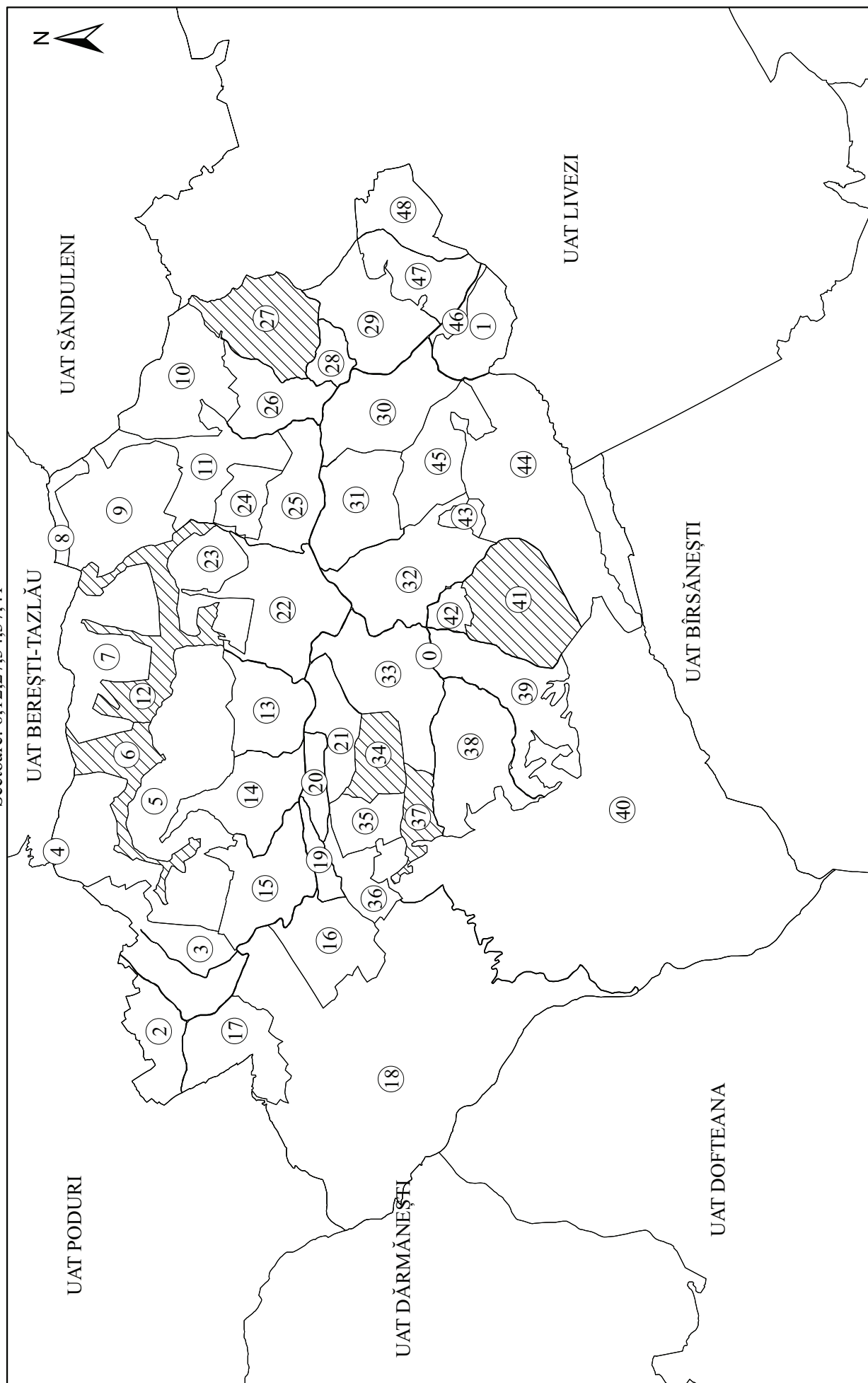

Reprezentarea grafică a sectoarelor cadastrale în care se desfășoară lucrări de înregistrare sistematică

Județ: BACĂU

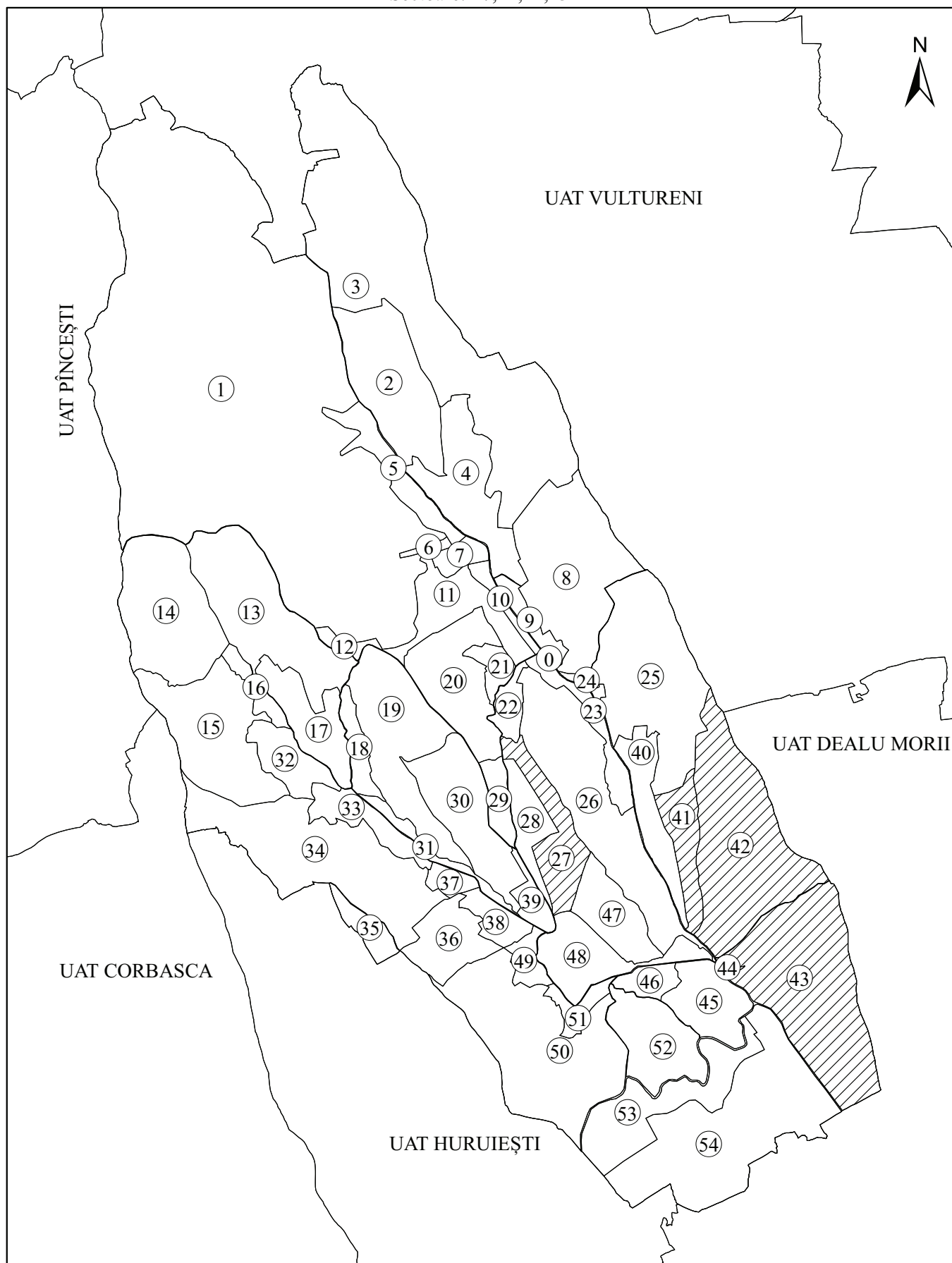
UAT: BERZUNȚI

Sectoare: 6,12,27,34,37,41

Reprezentarea grafică a sectoarelor cadastrale în care se desfășoară lucrări de înregistrare sistematică

Județ: BACĂU
UAT: GĂICEANA
Sectoare: 27,41,42,43

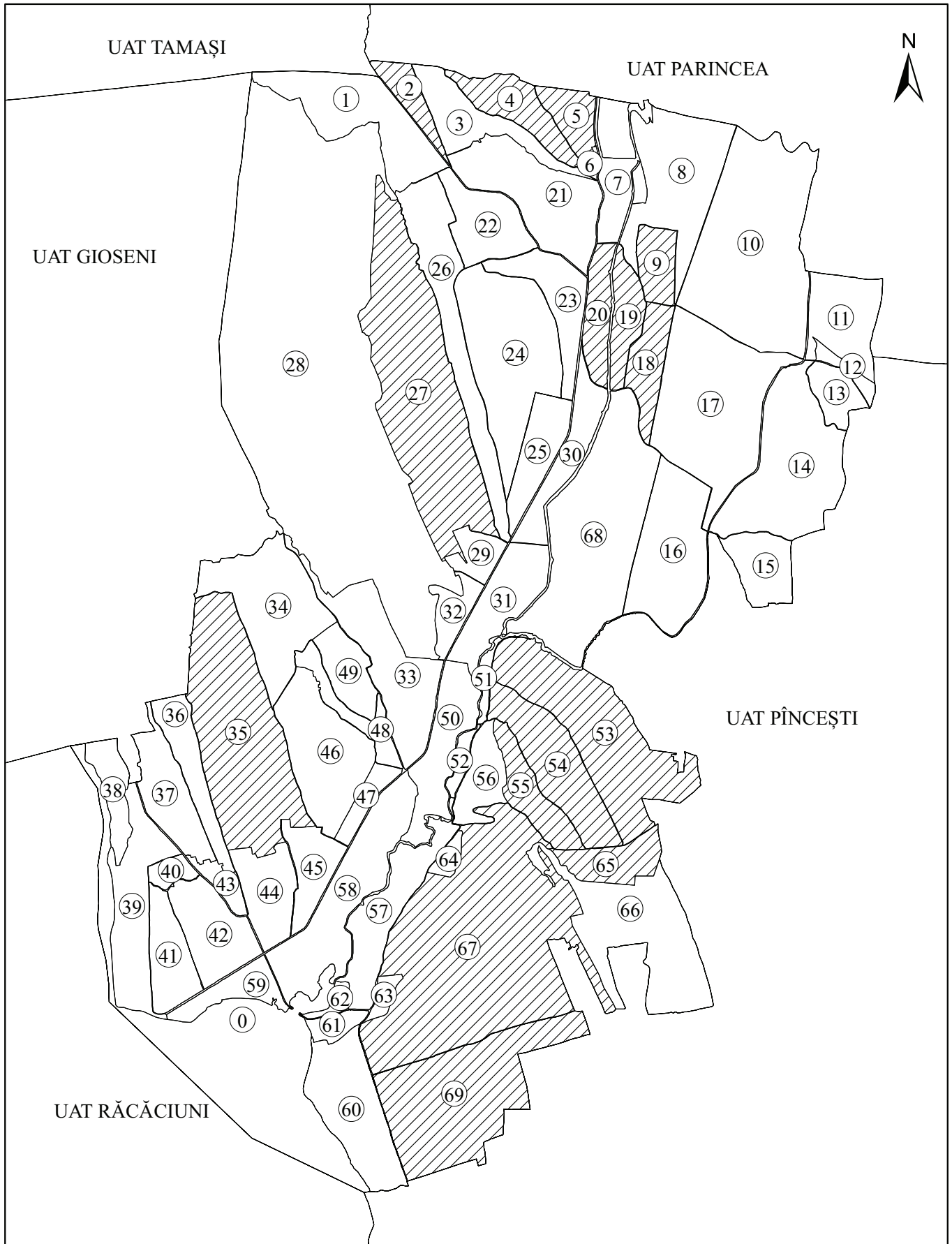

Reprezentarea grafică a sectoarelor cadastrale în care se desfășoară lucrări de înregistrare sistematică

Județ: BACĂU

UAT: HORGESȚI

Sectoare: 2,4,5,9,18,19,20,27,35,53,54,55,65,67,69

AGENȚIA NAȚIONALĂ DE CADASTRU ȘI PUBLICITATE IMOBILIARĂ

ORDIN**privind aprobarea începerii lucrărilor de înregistrare sistematică a imobilelor, pe sectoare cadastrale, în 12 unități administrativ-teritoriale din județul Cluj**

Având în vedere prevederile art. 11 alin. (1) din Legea cadastrului și a publicității imobiliare nr. 7/1996, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și ale art. 15 alin. (3) din Regulamentul de organizare și funcționare a Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 1.288/2012, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul art. 3 alin. (13) din Legea cadastrului și a publicității imobiliare nr. 7/1996, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

directorul general al Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară emite prezentul ordin.

Art. 1. — Se aprobă începerea lucrărilor de înregistrare sistematică a imobilelor, pe sectoare cadastrale, situate pe teritoriul a 12 unități administrativ-teritoriale din județul Cluj, după cum urmează:

a) unitatea administrativ-teritorială Așchileu — sectoarele cadastrale nr. 121, 161, 166, 167, 168 și 183;

b) unitatea administrativ-teritorială Bobâlna — sectoarele cadastrale nr. 28, 29 și 30;

c) unitatea administrativ-teritorială Bonțida — sectoarele cadastrale nr. 145, 146, 147, 148, 150 și 160;

d) unitatea administrativ-teritorială Cămărașu — sectoarele cadastrale nr. 1, 2, 117 și 178;

e) unitatea administrativ-teritorială Câțcău — sectoarele cadastrale nr. 55, 92, 107, 125 și 126;

f) unitatea administrativ-teritorială Cornești — sectoarele cadastrale nr. 128, 129, 140, 155, 157, 181, 182, 188, 247, 250, 294, 295, 296, 297, 298, 299 și 300;

g) unitatea administrativ-teritorială Cuzdrioara — sectoarele cadastrale nr. 63, 64, 65, 66, 67, 69, 70, 72, 73 și 74;

h) unitatea administrativ-teritorială Ploscoș — sectoarele cadastrale nr. 4, 5, 6, 35, 43, 44, 51, 52, 53, 54, 58, 59, 60, 61 și 62;

i) unitatea administrativ-teritorială Sic — sectoarele cadastrale nr. 26, 27, 161, 162, 163, 177 și 178;

j) unitatea administrativ-teritorială Sânpaul — sectoarele cadastrale nr. 84, 86, 87, 88, 89, 90, 91, 100, 107, 113, 114, 130, 131, 132, 133, 134, 156 și 157;

k) unitatea administrativ-teritorială Suatu — sectoarele cadastrale nr. 27, 28, 29, 30, 31, 32, 33, 68, 69, 70 și 71;

l) unitatea administrativ-teritorială Vad — sectoarele cadastrale nr. 12, 13, 36, 39, 40, 71, 72, 101, 102, 103, 109, 112, 113, 115, 117, 119, 122, 123, 159, 160, 161, 162, 163 și 166.

Art. 2. — Reprezentarea grafică a sectoarelor cadastrale în care se desfășoară lucrările de înregistrare sistematică a imobilelor este prevăzută în anexele nr. 1—12 la prezentul ordin.

Art. 3. — Anexele nr. 1—12*) fac parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 4. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Directorul general al Agenției Naționale de Cadastru
și Publicitate Imobiliară,
Radu Codruț Ștefănescu

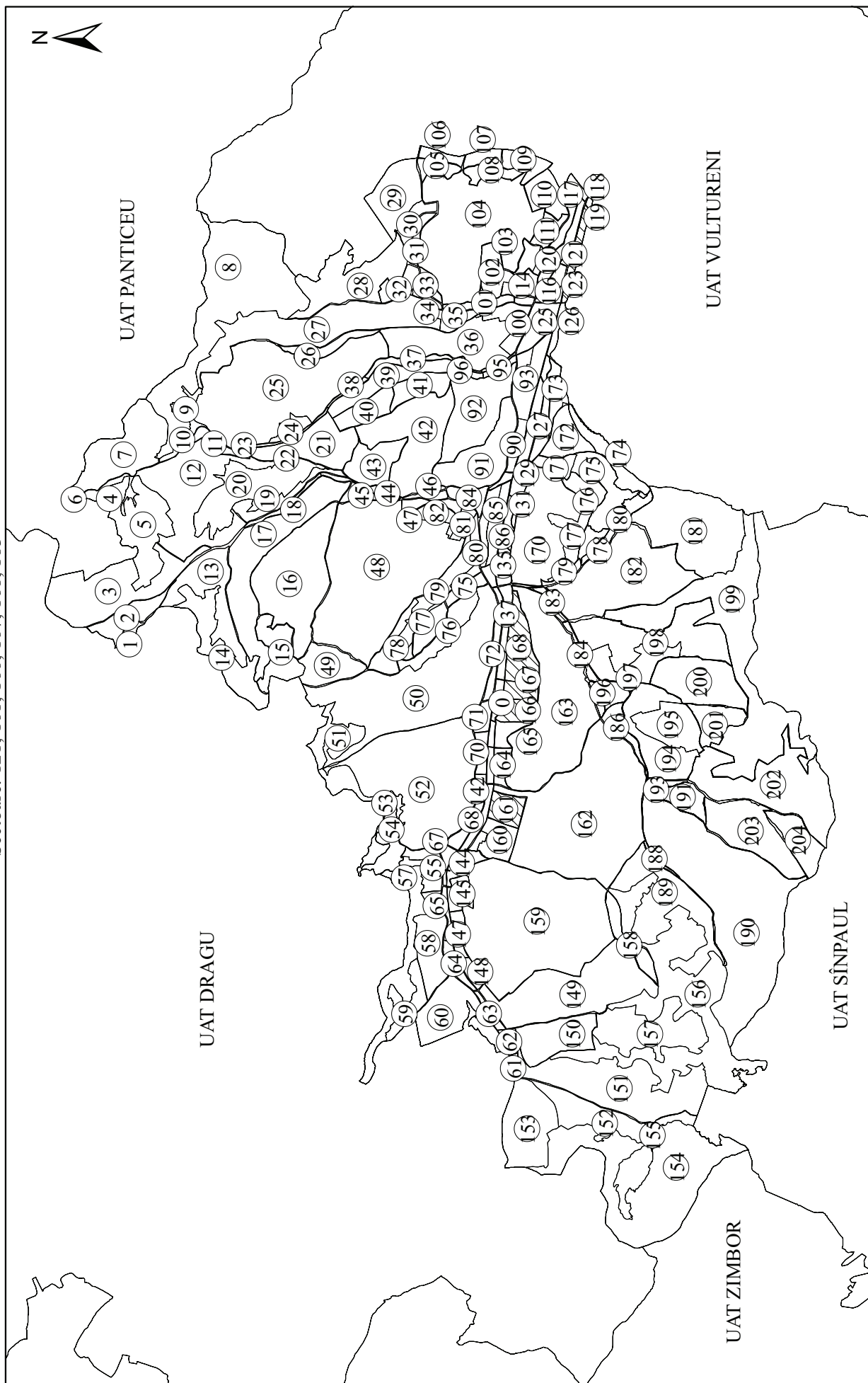
București, 17 noiembrie 2017.
Nr. 1.460.

*) Anexele nr. 1—12 sunt reproduse în facsimil.

Reprezentarea grafică a sectoarelor cadastrale în care se desfășoară lucrări de înregistrare sistematică
 Județ: CLUJ

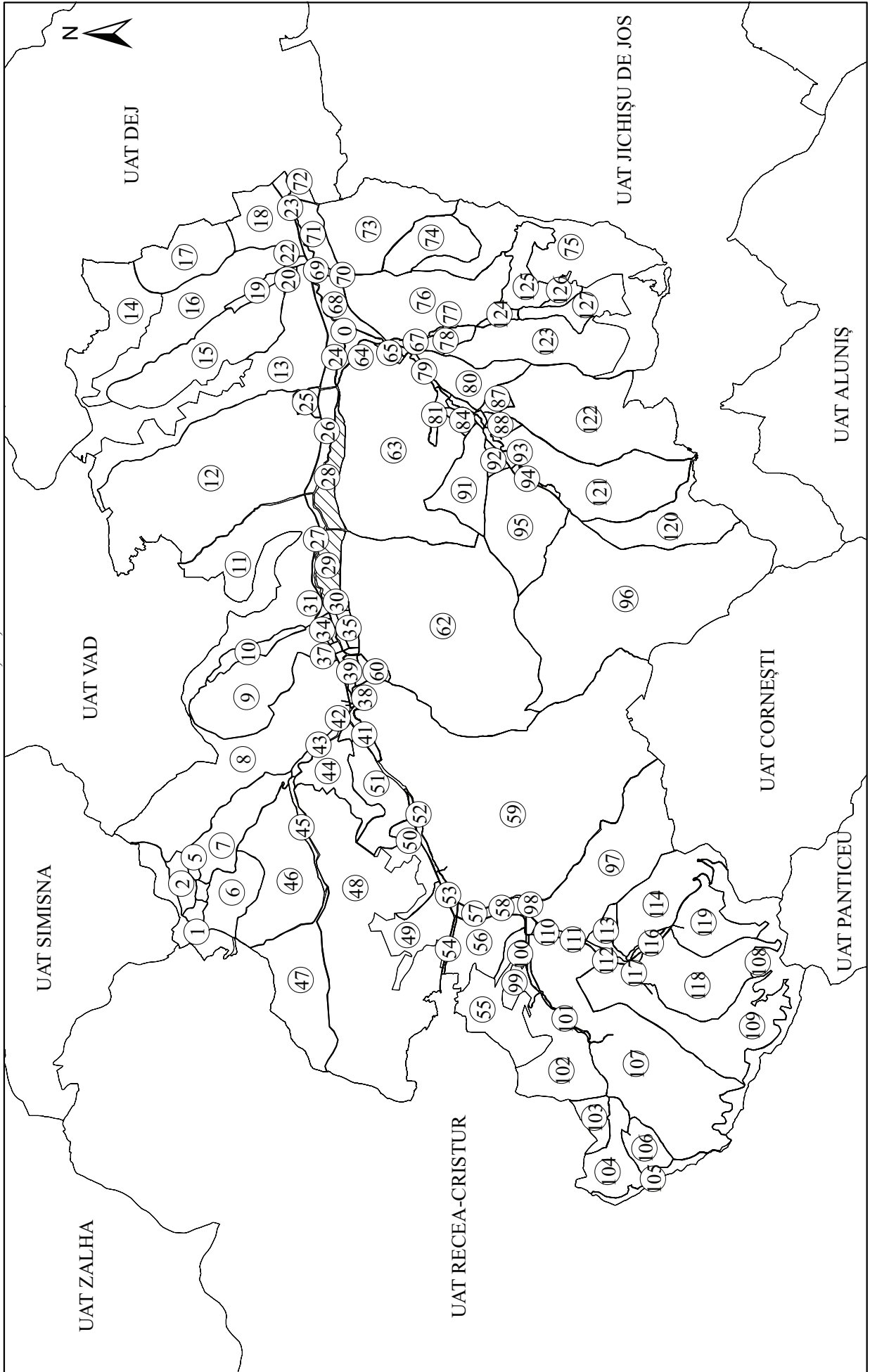
UAT: AȘCHILEU

Sectoare: 121, 161, 166, 167, 168, 183

Reprezentarea grafică a sectoarelor cadastrale în care se desfășoară lucrări de înregistrare sistematică

Județ: CLUJ
UAT: BOBĂLNA
Sectoare: 28, 29, 30

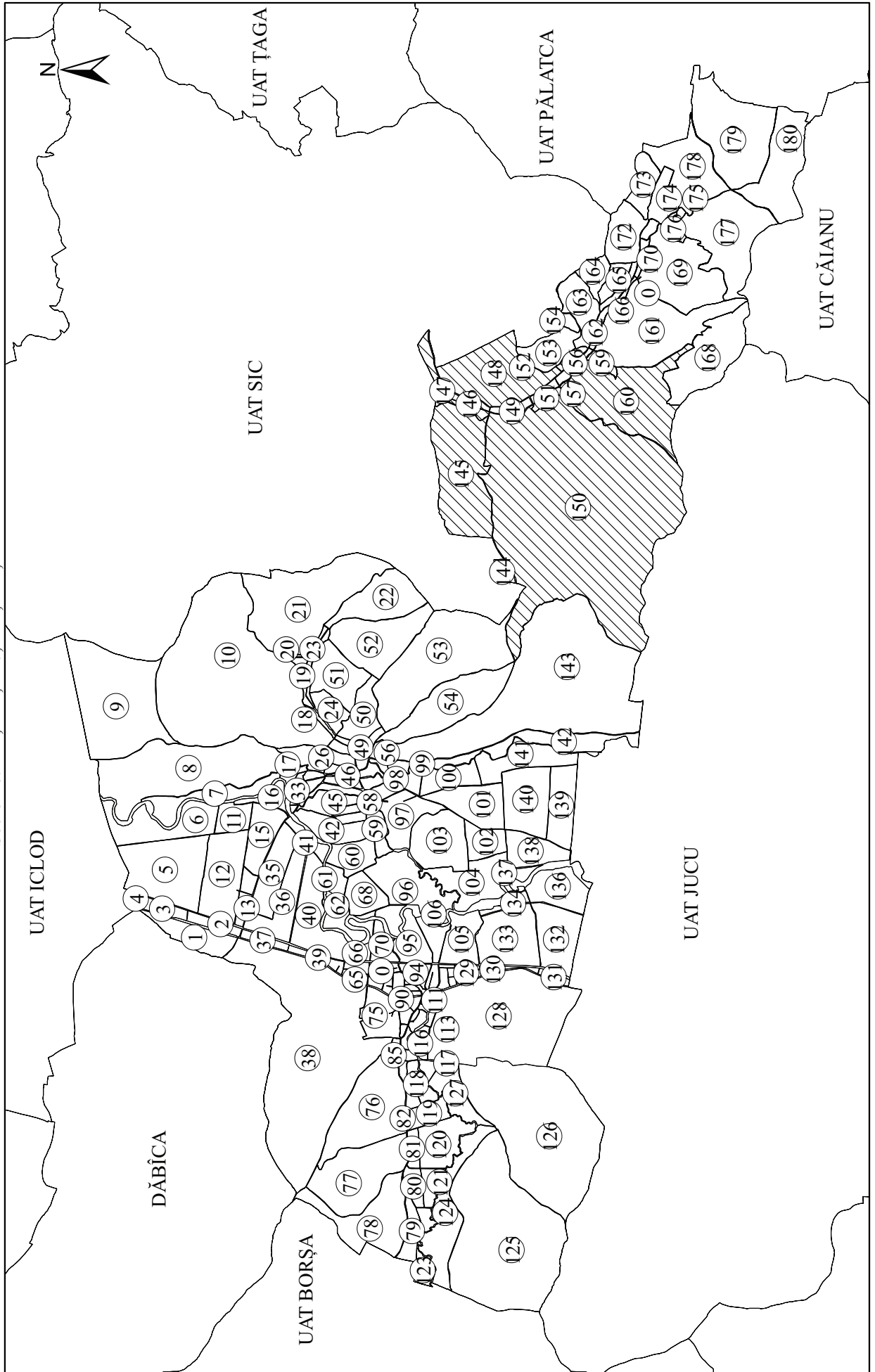

Reprezentarea grafică a sectoarelor cadastrale în care se desfășoară lucrări de înregistrare sistematică
 Județ: CLUJ

UAT: BONȚIDA

Sectoare: 145, 146, 147, 148, 150, 160

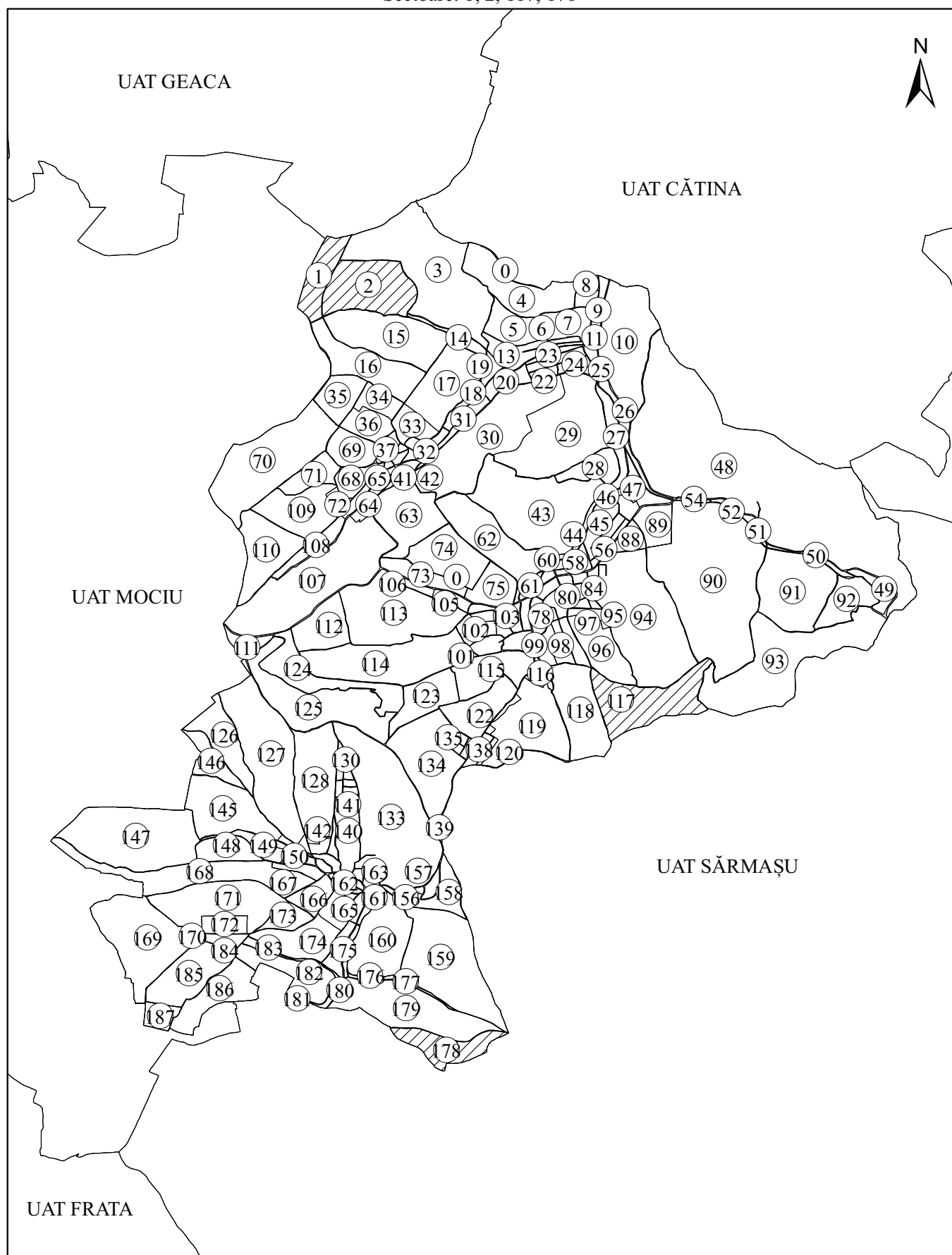

Reprezentarea grafică a sectoarelor cadastrale în care se desfășoară lucrări de înregistrare sistematică

Județ: CLUJ

UAT: CĂMĂRAȘU

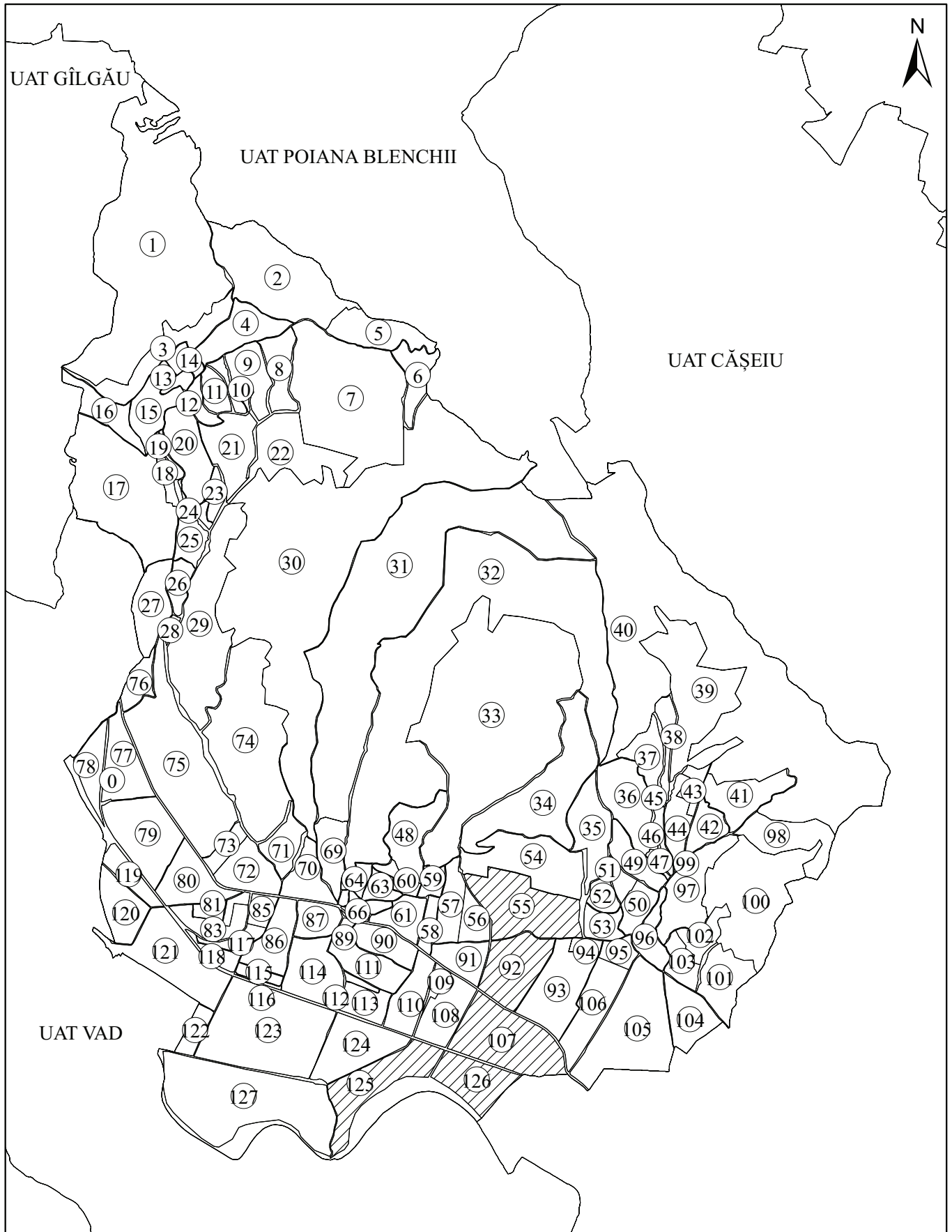
Sectoare: 1, 2, 117, 178

Reprezentarea grafică a sectoarelor cadastrale în care se desfășoară lucrări de înregistrare sistematică

Județ: CLUJ
 UAT: CÂȚCĂU

Sectoare: 55, 92, 107, 125, 126

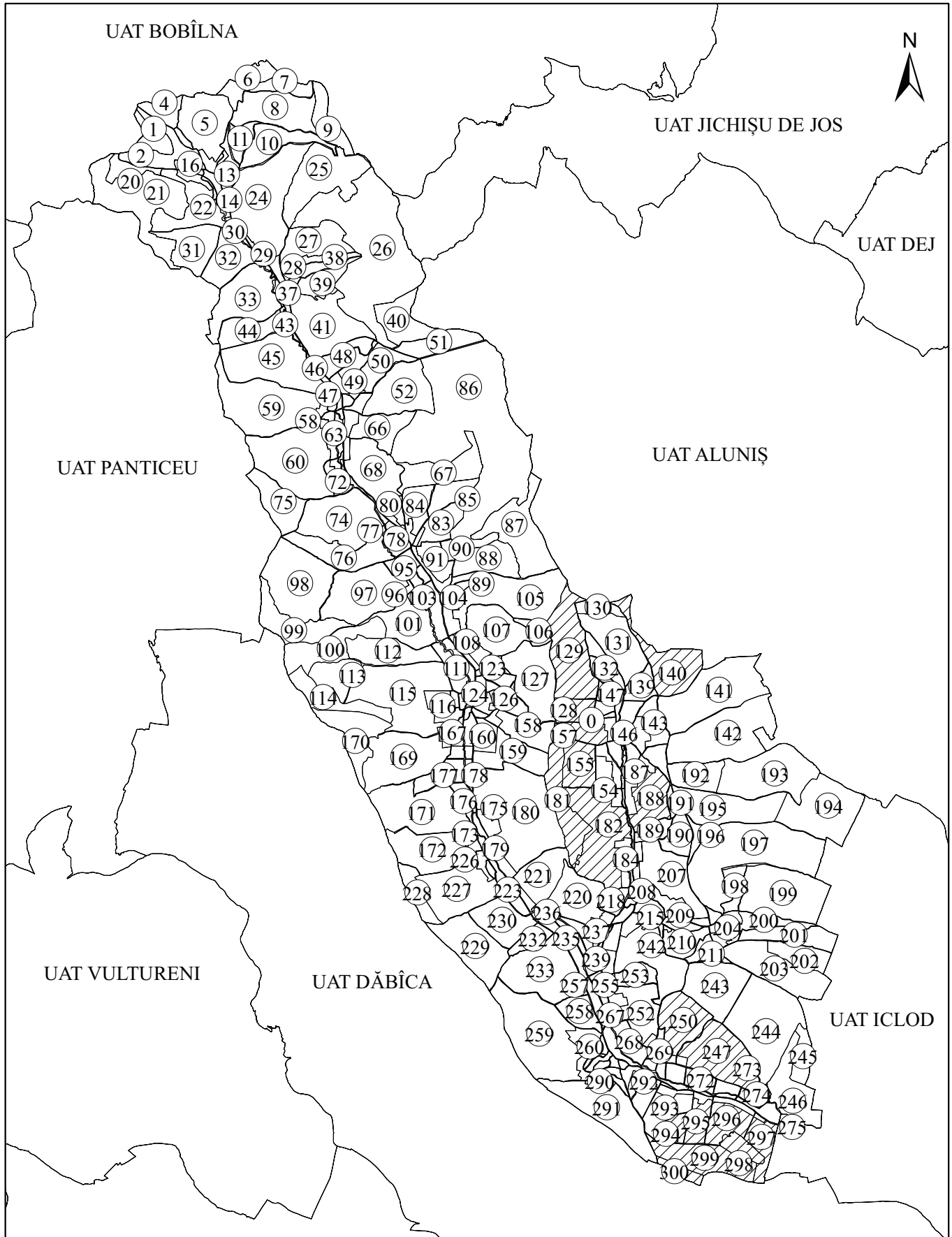

Reprezentarea grafică a sectoarelor cadastrale în care se desfășoară lucrări de înregistrare sistematică

Județ: CLUJ

UAT: CORNEȘTI

Sectoare: 128, 129, 140, 155, 157, 181, 182, 188, 247, 250, 294, 295, 296, 297, 298, 299, 300

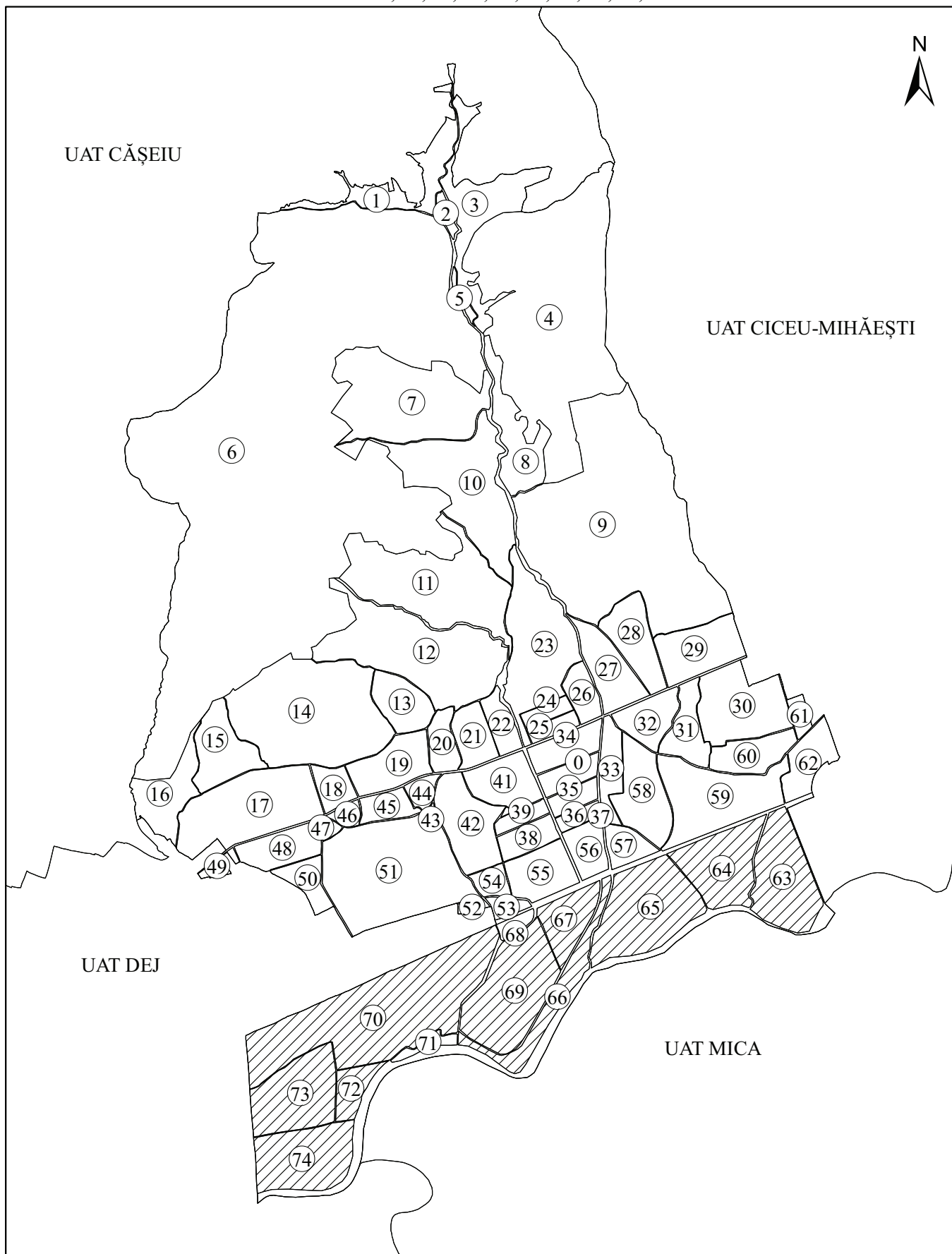

Reprezentarea grafică a sectoarelor cadastrale în care se desfășoară lucrări de înregistrare sistematică

Județ: CLUJ

UAT: CUZDRIOARA

Sectoare: 63, 64, 65, 66, 67, 69, 70, 72, 73, 74

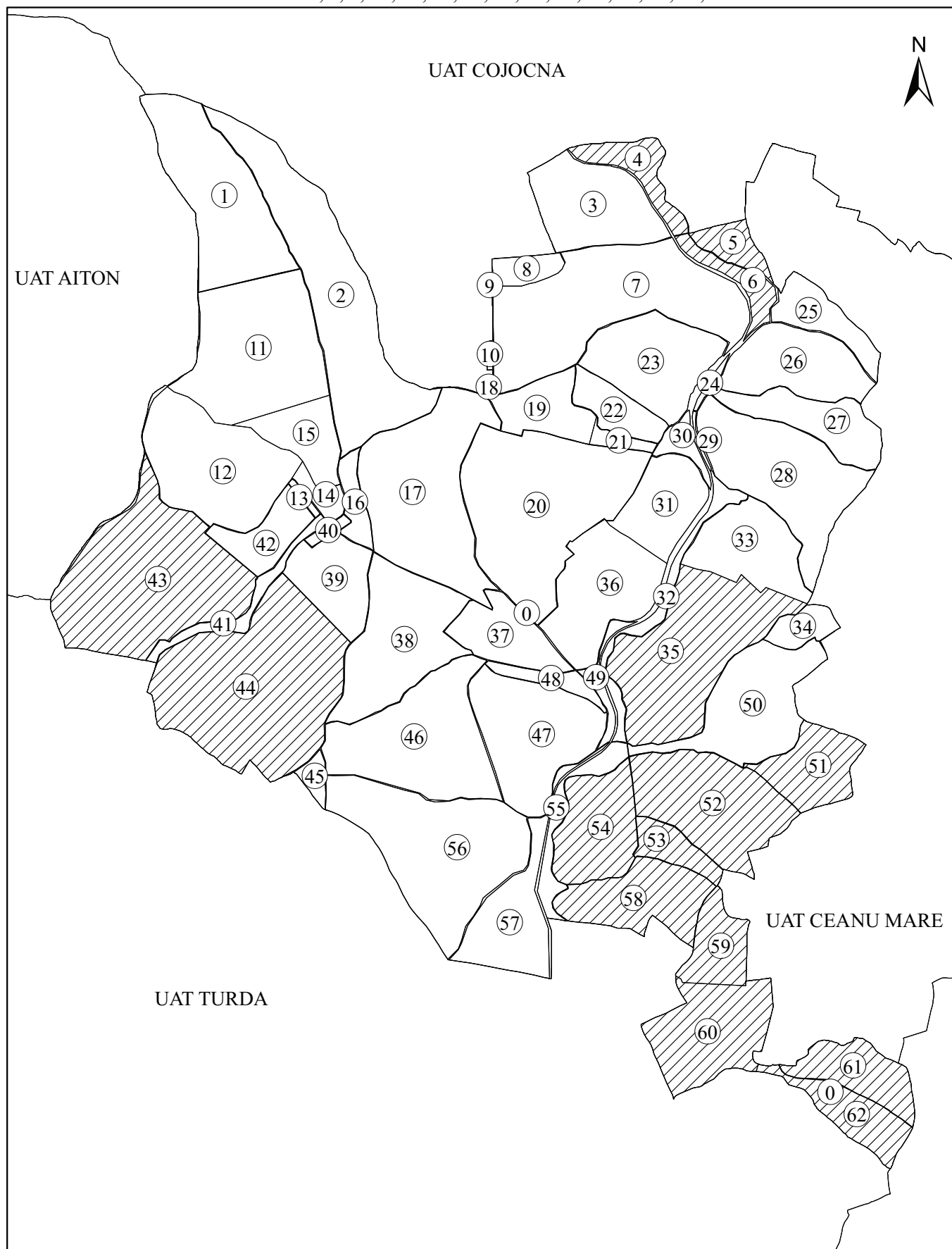

Reprezentarea grafică a sectoarelor cadastrale în care se desfășoară lucrări de înregistrare sistematică

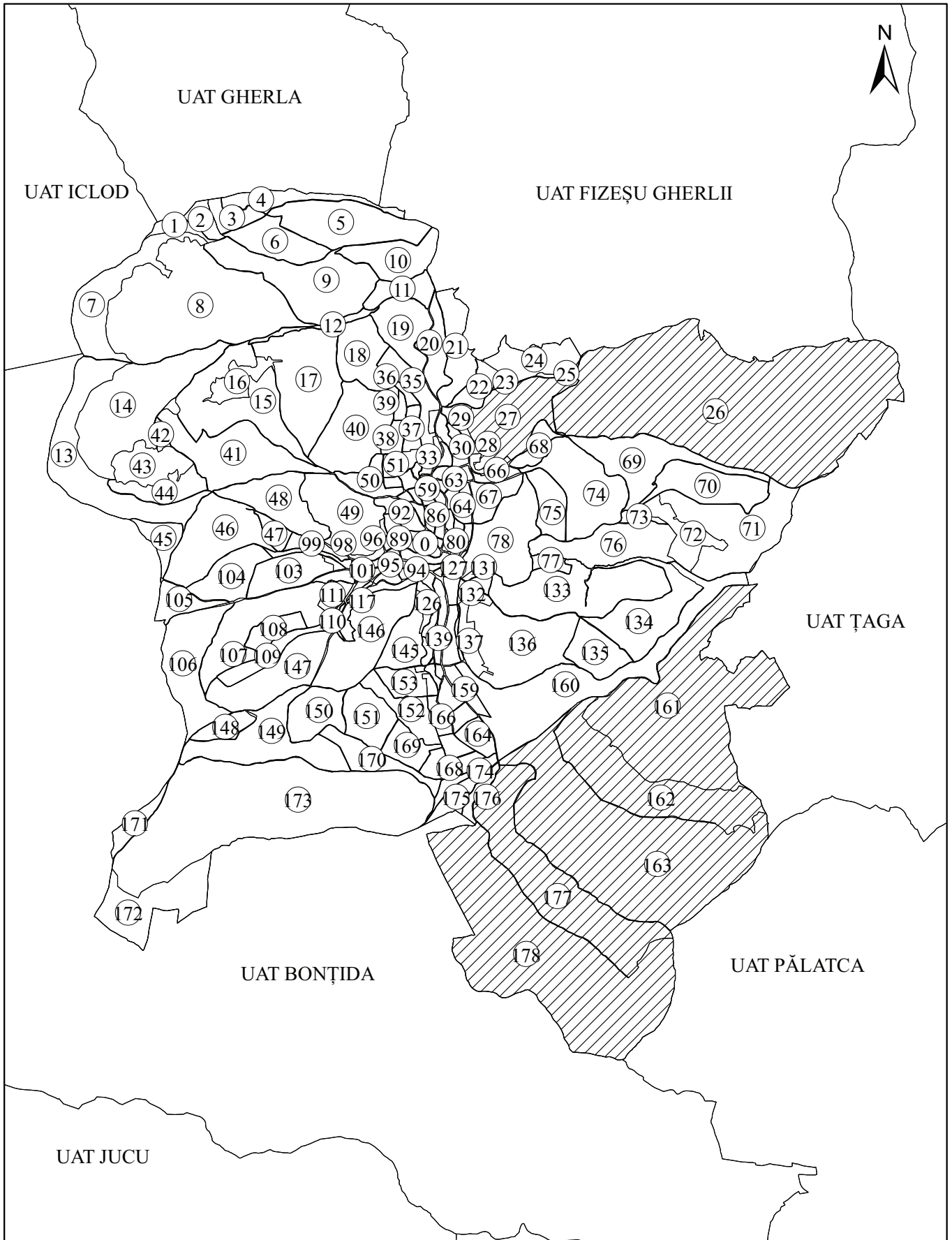
Județ: CLUJ

UAT: PLOSCOȘ

Sectoare: 4, 5, 6, 35, 43, 44, 51, 52, 53, 54, 58, 59, 60, 61, 62

Reprezentarea grafică a sectoarelor cadastrale în care se desfășoară lucrări de înregistrare sistematică
 Județ: CLUJ
 UAT: SIC
 Sectoare: 26, 27, 161, 162, 163, 177, 178

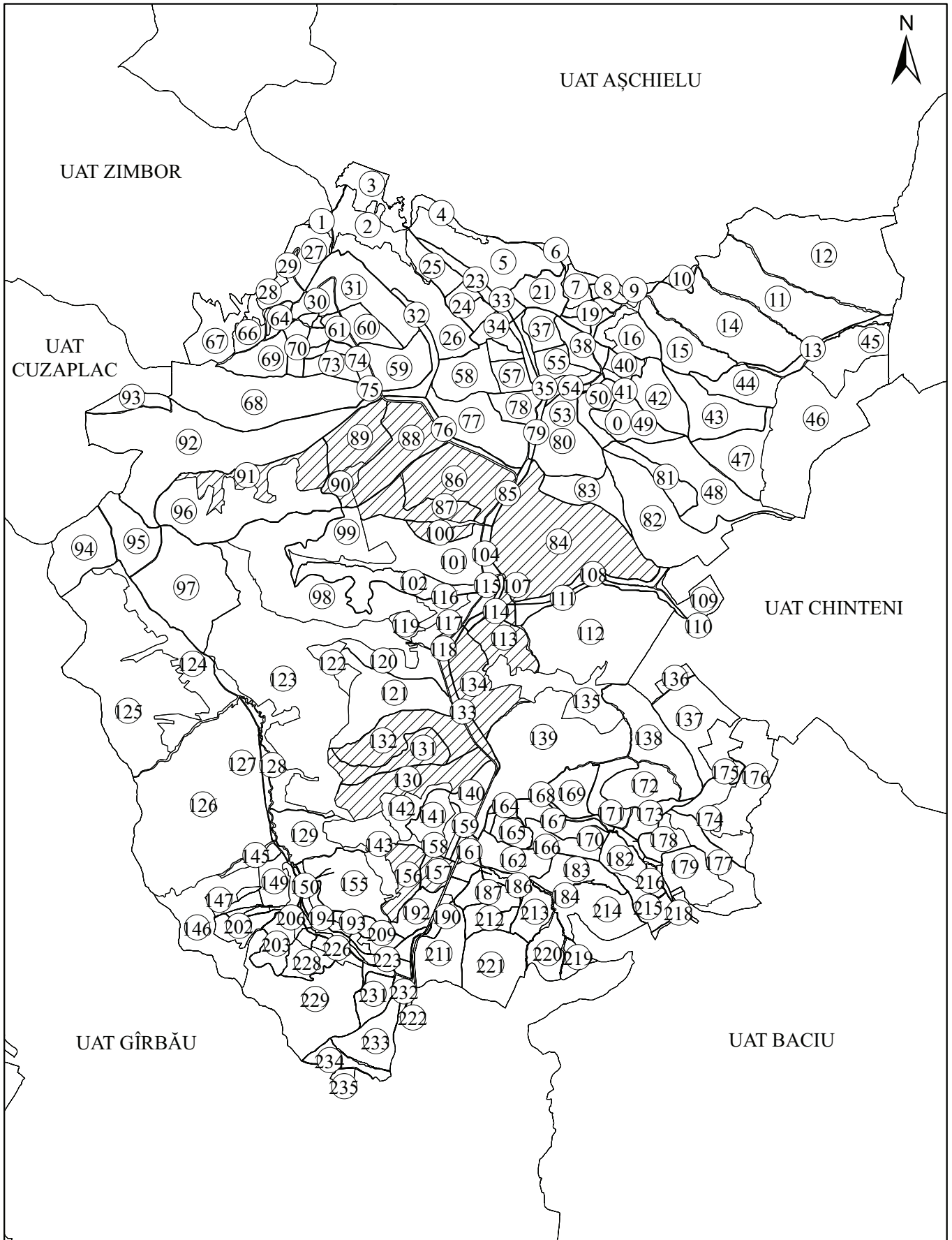

Reprezentarea grafică a sectoarelor cadastrale în care se desfășoară lucrări de înregistrare sistematică

Județ: CLUJ

UAT: SÂNPĂUL

Sectoare: 84, 86, 87, 88, 89, 90, 91, 100, 107, 113, 114, 130, 131, 132, 133, 134, 156, 157

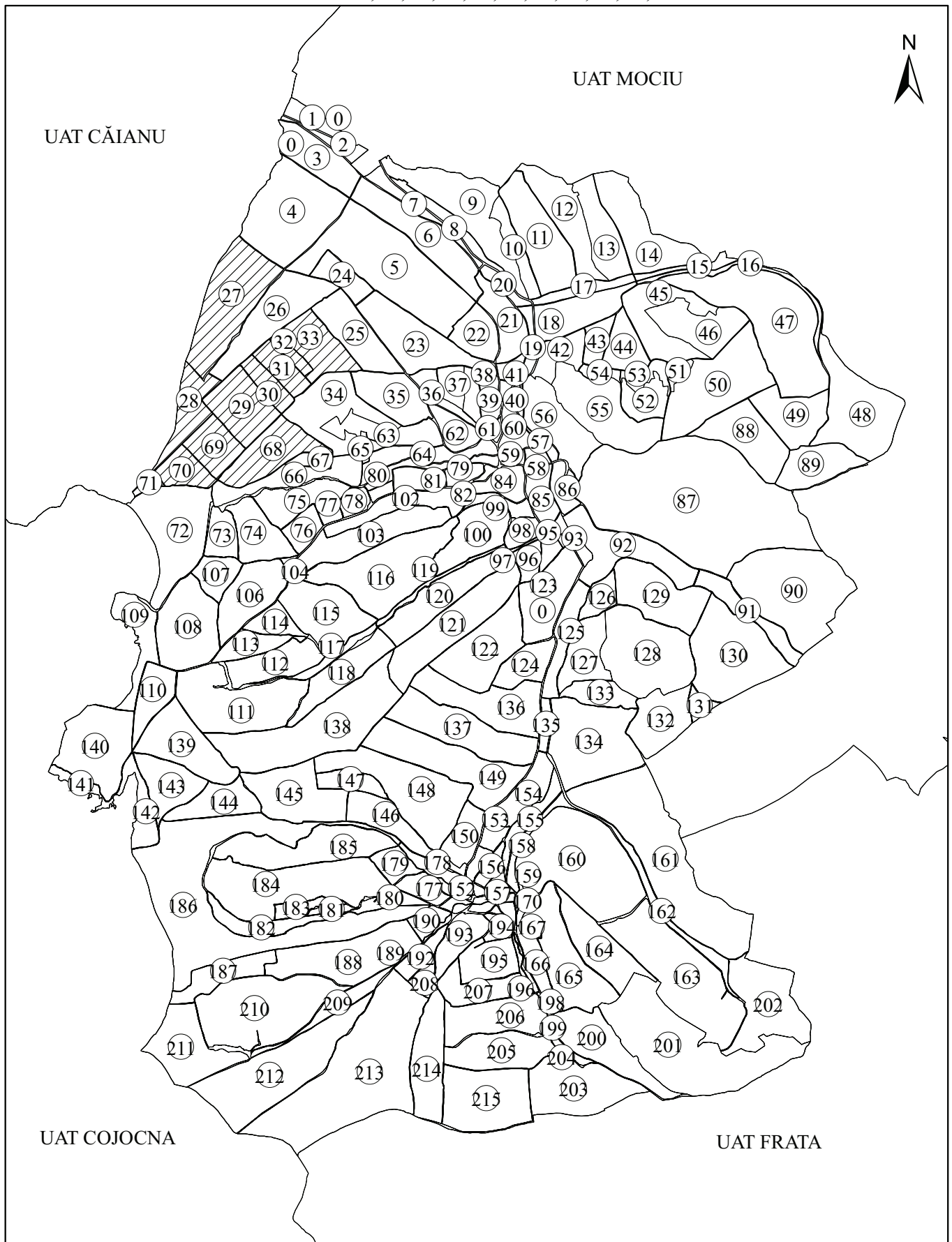

Reprezentarea grafică a sectoarelor cadastrale în care se desfășoară lucrări de înregistrare sistematică

Județ: CLUJ

UAT: SUATU

Sectoare: 27, 28, 29, 30, 31, 32, 33, 68, 69, 70, 71

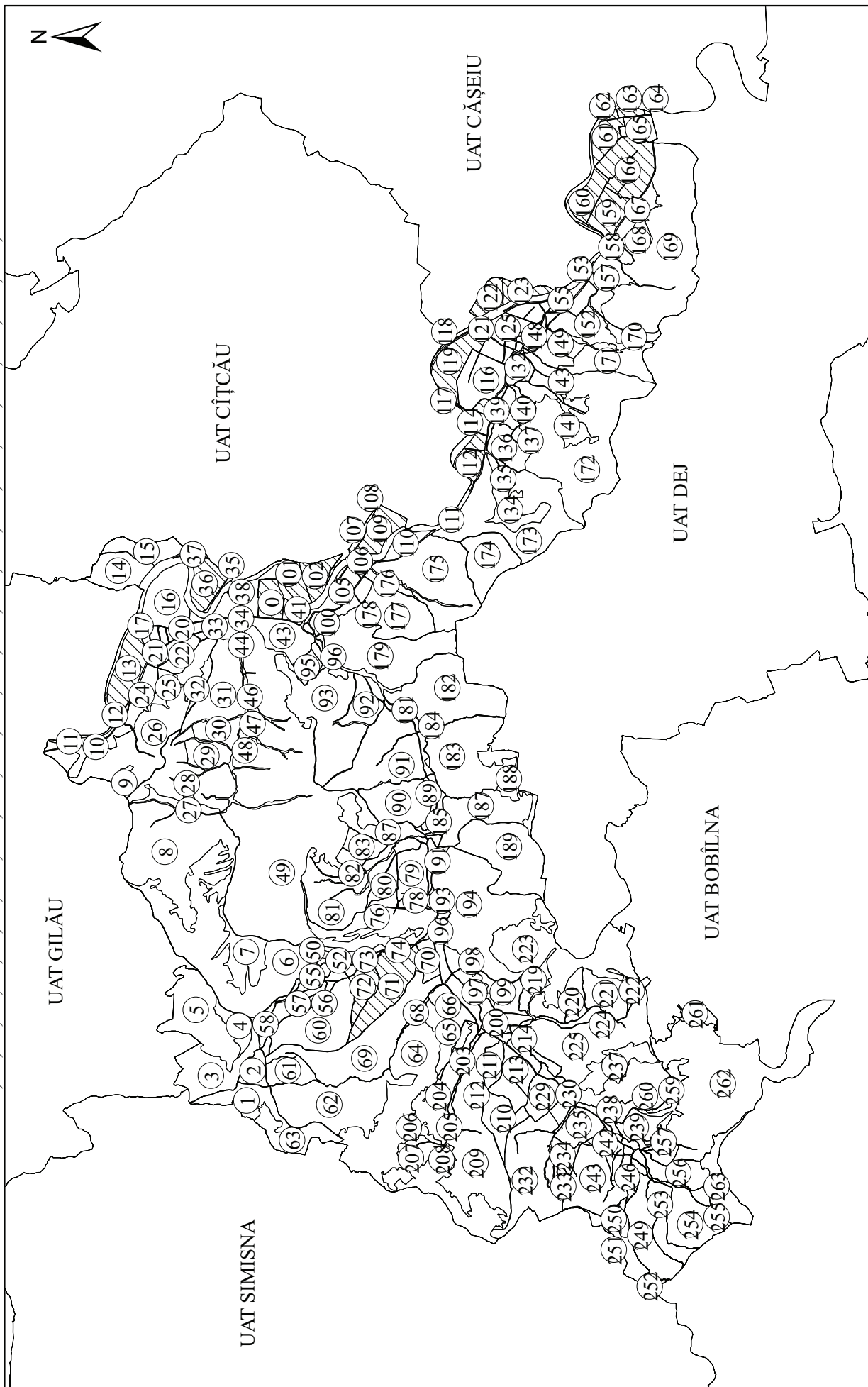

Reprezentarea grafică a sectoarelor cadastrale în care se desfășoară lucrări de înregistrare sistematică

Județ: CLUJ

UAT: VAD

Sectoare: 12, 13, 36, 39, 40, 71, 72, 101, 102, 103, 109, 112, 113, 115, 117, 119, 122, 123, 159, 160, 161, 162, 163, 166

ACTE ALE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

COMPLETUL COMPETENT SĂ JUDECE RECURSUL ÎN INTERESUL LEGII

DECIZIA Nr. 18

din 2 octombrie 2017

Dosar nr. 1.202/1/2017

Iulia Cristina Tarcea	— președintele Înaltei Curți de Casație și Justiție, președintele Completului
Lavinia Curelea	— președintele delegat al Secției I civile
Eugenia Voicheci	— președintele Secției a II-a civile
Ionel Barbă	— președintele Secției de contencios administrativ și fiscal
Mirela Sorina Popescu	— președintele Secției penale
Rodica Florica Voicu	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Claudia Marcela Canacheu	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Eugenia Marin	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Veronica Năstasie	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Cristian Daniel Oana	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Luiza Maria Păun	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Dana Iarina Vartires	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Liliana Vișan	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Decebal Constantin Vlad	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Emilia Claudia Vișoiu	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Adriana Elena Gherasim	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Laura-Mihaela Ivanovici	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Angelica Denisa Stănișor	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Eugenia Ion	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Eugenia Pușcașiu	— judecător la Secția I civilă
Cristina Petronela Văleanu	— judecător la Secția I civilă
Rodica Zaharia	— judecător la Secția a II-a civilă
Roxana Popa	— judecător la Secția a II-a civilă
Valentin Horia Șelaru	— judecător la Secția penală
Daniel Grădinaru	— judecător la Secția penală

Completul competent să judece recursul în interesul legii este constituit conform art. 516 alin. (1) din Codul de procedură civilă și art. 27¹ alin. (1) din Regulamentul privind organizarea și funcționarea administrativă a Înaltei Curți de Casație și Justiție, republicat, cu modificările și completările ulterioare (*Regulamentul Î.C.C.J.*).

Ședința este prezidată de doamna judecătoreasă Iulia Cristina Tarcea, președintele Înaltei Curți de Casație și Justiție.

Ministerul Public — Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție este reprezentat de doamna procuror Antonia Eleonora Constantin.

La ședința de judecată participă domnul Aurel Segărceanu, magistrat-asistent desemnat în conformitate cu dispozițiile art. 27³ din Regulamentul Î.C.C.J.

Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul competent să judece recursul în interesul legii a luat în examinare sesizarea formulată de procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție referitor la „interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 14 și 15 din Legea nr. 554/2004 privind contenciosul administrativ, cu modificările și completările ulterioare, și ale art. 435 din Codul de procedură civilă, vizând ipoteza admiterii cererii de suspendare a executării unui act administrativ cu caracter normativ și a efectelor acestei soluții față de părțile litigiului, precum și față de terți”.

Magistratul-asistent prezintă referatul privind obiectul recursului în interesul legii, arătând că la dosar au fost depuse raportul comun întocmit de judecătorii-raportori, precum și opiniile asupra chestiunii de drept în discuție, formulate de Ministerul Afacerilor Interne și de specialiști în materie din cadrul Facultății de Drept a Universității „Babeș-Bolyai” din Cluj-Napoca și, respectiv, din cadrul Facultății de Drept a Universității din București.

Președintele completului de judecată, arătând că prin raportul întocmit asupra sesizării se propune respingerea, ca inadmisibil, a recursului în interesul legii formulat în cauză, acordă cuvântul reprezentantului procurorului general cu privire la acest aspect.

Doamna procuror arată că prin hotărârile judecătorești atașate sesizării s-a făcut dovada că problema de drept supusă dezbaterii a fost soluționată diferit de către instanțele de judecată, apreciind că nu este necesară existența unei jurisprudențe ample în acest sens și că, drept urmare, recursul în interesul legii este admisibil, fiind îndeplinite condițiile prevăzute de art. 514 și 515 din Codul de procedură civilă; de asemenea, reprezentantul procurorului general arată că tranșarea chestiunii de drept ce formează obiectul recursului în interesul legii formulat în cauză este utilă, în vederea asigurării interpretării și aplicării unitare a dispozițiilor legale menționate în sesizare, cu atât mai mult cu cât din legislația internă lipsește un cod de procedură administrativă, care să reglementeze acest aspect.

Totodată, reprezentantul procurorului general pune concluzii de admitere a recursului în interesul legii, făcând referire la argumentele prezentate în sesizare.

Președintele completului de judecată declară dezbaterile închise, iar completul de judecată rămâne în pronunțare asupra recursului în interesul legii.

ÎN ALTA CURTE,

deliberând asupra recursului în interesul legii, constată următoarele:

I. Problema de drept care a generat practica neunitară

1. Recursul în interesul legii formulat de procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție vizează interpretarea și aplicarea unitară a dispozițiilor art. 14 și 15 din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare (Legea nr. 554/2004), în raport cu dispozițiile art. 435 din Codul de procedură civilă, mai exact efectele față de terți ale hotărârii judecătorești de admitere a cererii de suspendare a executării unui act administrativ cu caracter normativ.

II. Dispozițiile legale supuse interpretării

2. Legea nr. 554/2004:

„Art. 14. — Suspendarea executării actului

(1) În cazuri bine justificate și pentru prevenirea unei pagube iminente, după sesizarea, în condițiile art. 7, a autorității publice care a emis actul sau a autorității ierarhic superioare, persoana vătămată poate să ceară instanței competente să dispună suspendarea executării actului administrativ unilateral până la pronunțarea instanței de fond. În cazul în care persoana vătămată nu introduce acțiunea în anularea actului în termen de 60 de zile, suspendarea încetează de drept și fără nicio formalitate.

(2) Instanța soluționează cererea de suspendare, de urgență și cu precădere, cu citarea părților.

(3) Când în cauză este un interes public major, de natură a perturba grav funcționarea unui serviciu public administrativ, cererea de suspendare a actului administrativ normativ poate fi introdusă și de Ministerul Public, din oficiu sau la sesizare, prevederile alin. (2) aplicându-se în mod corespunzător.

(4) Hotărârea prin care se pronunță suspendarea este executorie de drept. Ea poate fi atacată cu recurs în termen de 5 zile de la comunicare. Recursul nu este suspensiv de executare.

(5) În ipoteza în care se emite un nou act administrativ cu același conținut ca și cel suspendat de către instanță, acesta este suspendat de drept. În acest caz nu este obligatorie plângerea prealabilă.

(6) Nu pot fi formulate mai multe cereri de suspendare succesive pentru aceleași motive.

(7) Suspendarea executării actului administrativ are ca efect încetarea oricărei forme de executare, până la expirarea duratei suspendării.

Art. 15. — Solicitarea suspendării prin acțiunea principală

(1) Suspendarea executării actului administrativ unilateral poate fi solicitată de reclamant, pentru motivele prevăzute la art. 14, și prin cererea adresată instanței competente pentru anularea, în tot sau în parte, a actului atacat. În acest caz, instanța poate dispune suspendarea actului administrativ atacat, până la soluționarea definitivă și irevocabilă a cauzei. Cererea de suspendare se poate formula odată cu acțiunea principală

sau printr-o acțiune separată, până la soluționarea acțiunii în fond.

(2) Dispozițiile art. 14 alin. (2)—(7) se aplică în mod corespunzător.

(3) Hotărârea dată cererii de suspendare este executorie de drept, iar introducerea recursului, potrivit art. 14 alin. (4), nu suspendă executarea.

(4) În ipoteza admiterii acțiunii de fond, măsura suspendării, dispusă în condițiile art. 14, se prelungește de drept până la soluționarea definitivă și irevocabilă a cauzei, chiar dacă reclamantul nu a solicitat suspendarea executării actului administrativ în temeiul alin. (1).”

3. Codul de procedură civilă:

„Art. 435. — Obligativitatea și opozabilitatea hotărârii

(1) Hotărârea judecătorească este obligatorie și produce efecte numai între părți și succesorii acestora.

(2) Hotărârea este opozabilă oricărei terțe persoane atât timp cât aceasta din urmă nu face, în condițiile legii, dovada contrară.”

III. Examen jurisprudențial

4. Prin recursul în interesul legii se arată că în practica judiciară nu există un punct de vedere unitar cu privire la problema de drept supusă dezlegării, existând două orientări:

A) *Într-o primă orientare*, s-a considerat că hotărârea de admitere a cererii de suspendare a executării actului administrativ cu caracter normativ are efecte *inter partes*, astfel că terții care nu au fost părți în cauza în care s-a pronunțat hotărârea în discuție nu pot beneficia de efectele suspendării.

B) *Într-o altă orientare*, s-a reținut că, de vreme ce, prin natura lor, actele administrative cu caracter normativ se adresează unui număr nedeterminat de subiecte de drept și, odată anulate printr-o hotărâre judecătorească definitivă, încetează a mai produce efecte juridice *erga omnes*, rezultă că și admiterea cererii de suspendare a executării acelor acte normative produce efecte și față de terții neparticipanți la proces.

IV. Opinia autorului sesizării

5. Procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, autorul sesizării, apreciază ca fiind în acord cu litera și spiritul legii cea de-a doua orientare jurisprudențială, prezentând următoarele argumente principale:

6. Legalitatea este unul dintre elementele dreptului la buna administrare, în sistemul juridic românesc acest principiu fiind reglementat în art. 1 alin. (5) și art. 16 alin. (2) din Constituție.

7. De aceea, un instrument procedural eficient aflat la îndemâna autorității emitente sau a instanței de judecată pentru a asigura respectarea principiului legalității îl constituie suspendarea executării actelor administrative, măsură care reprezintă o garanție a asigurării legalității, ce intervine însă în cazuri de excepție.

8. Suspendarea întrerupe temporar efectele juridice produse de un act juridic, urmând, deci, ca după un anumit timp actul administrativ să își recapete caracterul său executoriu sau să înceteze complet a mai produce efecte juridice, fiind anulat sau revocat.

9. Pornind de la faptul că suspendarea executării actului administrativ este un mijloc pentru asigurarea respectării principiului legalității, care guvernează întreaga activitate a administrației publice, autorul sesizării apreciază că suspendarea unui act administrativ cu caracter normativ produce efecte *erga omnes*, fiind echitabil ca, atât timp cât

autoritatea publică sau instanța de judecată, drept urmare a contestării actului administrativ, este în curs de verificare a legalității acestuia, acesta să nu își producă efectele asupra celor vizați.

10. În ceea ce privește categoria „celor vizați” de către un act administrativ cu caracter normativ, se arată că acest tip de act stabilește reguli generale de conduită cu caracter impersonal, ceea ce înseamnă că relațiile sociale pe care le reglementează au un caracter abstract, pentru concretizarea lor fiind necesar să intervină anumite fapte cărora legea le recunoaște relevanță juridică (faptele juridice).

11. În cazul actelor administrative cu caracter normativ, legea prevede obligația aducerii lor la cunoștința tuturor subiecților de drept, prin publicare, cerință impusă de principiul potrivit căruia „nimeni nu poate invoca în apărarea sa necunoașterea legii”.

12. Prin raportare la caracterul normativ al actului administrativ, care produce efecte juridice față de toate persoanele, *erga omnes*, în mod corelativ, din considerente de logică juridică, hotărârea vizând suspendarea unui astfel de act, executorie de drept în condițiile art. 14 alin. (4) din Legea nr. 554/2004, produce la rândul ei efecte tot *erga omnes*, lipsind de interes o eventuală cerere având un obiect similar.

13. Ar fi și discriminatoriu ca un act administrativ cu caracter normativ să producă efectele juridice în vederea cărora a fost adoptat față de toate persoanele vizate, cu excepția celor care au fost parte în litigiul de drept administrativ, în cadrul căruia instanța a dispus suspendarea executării actului administrativ.

14. Autorul sesizării apreciază, de asemenea, că atât timp cât hotărârea judecătorească de anulare a unui act administrativ normativ produce efecte față de toți subiecții cărora li se adresează, pentru identitate de rațiune, și hotărârea judecătorească de suspendare a unui astfel de act administrativ ar trebui să aibă efecte *erga omnes*.

15. Art. 435 din Codul de procedură civilă, cu ale căruia prevederi se completează dispozițiile Legii nr. 554/2004, reglementează obligativitatea hotărârii judecătorești, dispunând că aceasta este obligatorie și produce efecte numai între părți și succesorii lor (alin. 1), precum și opozabilitatea hotărârii judecătorești oricărei terțe persoane, atât timp cât aceasta din urmă nu face, în condițiile legii, dovada contrară (alin. 2).

16. Opozabilitatea față de terți reprezintă obligația tuturor de a respecta situația juridică creată, adică obligația de abținere de la săvârșirea vreunei acțiuni care să împiedice exercitarea drepturilor și îndeplinirea obligațiilor de către titularii acestora.

17. Opozabilitatea efectelor față de terți nu se confundă cu obligativitatea aceluiași efecte, care funcționează în relația dintre părți și care stă la baza executorialității hotărârii.

18. Disputa cu privire la opozabilitatea *inter partes/erga omnes* a hotărârii de suspendare a actului administrativ normativ are la bază deci confuzia între principiul relativității efectelor hotărârilor judecătorești, care presupune, într-adevăr, ca obligativitatea acestor efecte și autoritatea de lucru judecat să se impună numai părților, și principiul opozabilității aceluiași efecte, care se manifestă în relația cu terții, interzicând acestora să le ignore și să le încalce, câtă vreme nu fac dovada unei alte realități juridice.

19. Concluzionează procurorul general că, în interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 14 și 15 din Legea nr. 554/2004 și ale art. 435 din Codul de procedură civilă, hotărârea definitivă

prin care instanța a dispus suspendarea actului administrativ normativ este opozabilă *erga omnes*.

V. Punctul de vedere teoretic exprimat de specialiști din cadrul facultăților de drept

20. La solicitarea Înaltei Curți de Casație și Justiție, specialiști din cadrul Facultății de Drept a Universității „Babeș-Bolyai” din Cluj-Napoca și al Facultății de Drept a Universității din București și-au exprimat opinia științifică cu privire la problema de drept supusă dezbaterii.

A) *Facultatea de Drept a Universității „Babeș-Bolyai” din Cluj-Napoca*, prin punctul de vedere exprimat de domnul conf. univ. dr. Ovidiu Podaru, a apreciat că, în spiritul interpretării sistematice a dispozițiilor art. 7, 14 și 1 din Legea nr. 554/2004, suspendarea unui act administrativ normativ, la fel ca și emiterea, revocarea, abrogarea și anularea acestuia, prin simetrie, produce efecte *erga omnes*; raționamentul juridic aplicabil, *mutatis mutandis*, este cel prevăzut de art. 60 alin. (2) din Codul de procedură civilă, potrivit căruia, întrucât, prin natura raportului juridic, efectele actului administrativ normativ se întind asupra unui număr nedeterminat de persoane, efectele hotărârii de suspendare a acestuia profită tuturor.

B) *Facultatea de Drept a Universității din București* — prin punctul de vedere exprimat de doamnele prof. univ. dr. Dana Tofan și Verginia Vedinaș și domni conf. univ. dr. Alexandru-Sorin Ciobanu și lector univ. dr. Bogdan Ionuț Dima — a apreciat că hotărârile judecătorești prin care, în temeiul art. 14—15 din Legea nr. 554/2004, se suspendă executarea actelor administrative cu caracter normativ (cu excepția câtorva situații, care țin de acțiunile în contencios administrativ obiectiv și de vătămarea unui interes legitim public prin actele respective) nu produc, *de lege lata*, efecte *erga omnes*, pentru următoarele argumente principale:

21. Art. 14 și 15 din Legea nr. 554/2004 se referă [cu o singură excepție — cea de la art. 14 alin. (3)] la suspendarea solicitată de către „persoana vătămată”, acest gen de acțiune fiind conceput, așadar, ca o dimensiune a contenciosului administrativ subiectiv. Din moment ce solicitarea presupune o „persoană vătămată”, este evident că, principal, suntem în prezența unei cereri specifice contenciosului administrativ subiectiv, bazată pe existența unei „vătămări” proprii a reclamantului, nefiind vorba despre o cerere care să vizeze „interesul general” („interesul legitim public”) și care ar putea fi legată, în mod firesc, de problema ilegalității unui act administrativ cu aplicabilitate generală, adică a unui act administrativ normativ.

22. Pentru a se dispune suspendarea executării unui act administrativ, legea impune anumite condiții speciale, care trebuie îndeplinite (probate) de către reclamant (privesc situația sa personală), indiferent dacă actul administrativ este individual sau normativ. Simpla ilegalitate a actului (element definitoriu pentru „contenciosul obiectiv”) nu este suficientă.

23. Legea contenciosului administrativ prevede în mod expres efectele generale ale unei hotărâri în contencios administrativ numai în cazul anulării unui act administrativ normativ, prin hotărâre definitivă. *Per a contrario*, fiind vorba despre o situație de excepție, reglementată expres în capitolul III „Procedura de executare”, rezultă că în toate celelalte situații, inclusiv în cazul suspendării unui act administrativ normativ, se va menține regula relativității efectelor hotărârii judecătorești, consacrată și de art. 435 alin. (1) din Codul de procedură civilă.

24. Pentru a se discuta despre efecte *erga omnes*, în cazul hotărârilor judecătorești prin care se suspendă executarea actelor administrative cu caracter normativ, ar fi trebuit să existe și o procedură de „publicare” a hotărârii judecătorești în discuție.

25. Suspendarea executării este întotdeauna și indiferent de natura actului administrativ o măsură provizorie și excepțională.

VI. Jurisprudența Curții Constituționale

26. Dispozițiile art. 14 și 15 din Legea nr. 554/2004 au făcut obiectul analizei instanței de contencios constituțional, în cadrul mai multor excepții de neconstituționalitate, toate respinse ca neîntemeiate, în considerentele deciziilor pronunțate nefiind identificate aspecte cu relevanță directă asupra chestiunii de drept ce formează obiectul sesizării.

27. Cu toate acestea, deși nu vizează dispozițiile art. 14 și 15 din Legea nr. 554/2004, supuse interpretării, ci prevederile art. 23 și 24 din același act normativ, deciziile nr. 914 din 23 iunie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 544 din 5 august 2009, și nr. 126 din 10 martie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 346 din 20 mai 2015, pot prezenta relevanță cu privire la problema de drept ce formează obiectul sesizării.

28. Astfel, prin Decizia nr. 914 din 23 iunie 2009, Curtea Constituțională a reținut că „prevederile art. 23 din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004 consacră, la nivelul legii organice, efectele *erga omnes* ale hotărârilor judecătorești definitive și irevocabile prin care s-a anulat, în tot sau în parte, un act administrativ cu caracter normativ. Opozabilitatea acestui tip de hotărâri față de toți subiecții de drept este asigurată, în mod concret, prin publicarea în Monitorul Oficial al României a hotărârilor judecătorești referitoare la actele administrative normative emise de Guvern și de celelalte organe centrale ale administrației publice, respectiv în monitoarele oficiale ale județelor a acelor hotărâri privitoare la anularea unor acte ale organelor administrației publice locale, corespunzătoare județelor, municipiilor, orașelor și comunelor. Utilitatea acestei publicări este incontestabilă, ținând cont de faptul că, prin natura lor, actele administrative cu caracter normativ se adresează unui număr nedeterminat de subiecte de drept”.

29. De asemenea, prin Decizia nr. 126 din 10 martie 2015, instanța de contencios constituțional a statuat că „pentru persoanele care au avut calitatea de parte în litigiul în care instanța a dispus anularea în tot sau în parte a unui act administrativ unilateral cu caracter normativ, în măsura în care acestea solicită și recunoașterea dreptului pretins, împreună cu reparații, efectele anulării actului se produc în virtutea principiului efectului relativ al hotărârilor judecătorești, producându-se și pentru trecut, în sensul că, pentru părțile din litigiu, anularea actului administrativ unilateral cu caracter normativ produce efecte juridice și pentru trecut. Așadar, anularea unui act administrativ unilateral cu caracter normativ, în considerarea dispozițiilor art. 23, produce efecte *erga omnes* și numai pentru viitor pentru terțele persoane care nu au avut calitatea de parte în litigiul în care s-a pronunțat hotărârea de anulare, după publicarea acestei hotărâri.”

VII. Raportul asupra recursului în interesul legii

30. Raportul analizează sesizarea formulată de procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, apreciind că nu îndeplinește condițiile prevăzute de art. 514 și 515 din Codul de procedură civilă.

VIII. Înalta Curte de Casație și Justiție

31. Înainte de a proceda la analiza în fond a problemei de drept care formează obiectul sesizării se impune a fi verificată îndeplinirea condițiilor de admisibilitate a recursului în interesul legii.

32. Potrivit dispozițiilor art. 514 din Codul de procedură civilă, „Pentru a se asigura interpretarea și aplicarea unitară a legii de către toate instanțele judecătorești, procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, din oficiu sau la cererea ministrului justiției, Colegiul de conducere al Înaltei Curți de Casație și Justiție, colegiile de conducere ale curților de apel, precum și Avocatul Poporului au îndatorirea să ceară Înaltei Curți de Casație și Justiție să se pronunțe asupra problemelor de drept care au fost soluționate diferit de instanțele judecătorești”.

33. De asemenea, art. 515 din același cod prevede că „Recursul în interesul legii este admisibil numai dacă se face dovada că problemele de drept care formează obiectul judecății au fost soluționate în mod diferit prin hotărâri judecătorești definitive, care se anexează cererii.”

34. Aceste texte de lege stabilesc mecanismul, scopul și condițiile de admisibilitate, determinând, totodată, aria restrictivă a examinării pe care o face instanța în soluționarea recursului în interesul legii.

35. Astfel, scopul recursului în interesul legii este acela de a asigura interpretarea și aplicarea unitară a legii de către toate instanțele judecătorești.

36. Cu alte cuvinte, textele legale aflate în discuție statuează faptul că recursul în interesul legii este admisibil numai în situația în care se face dovada că problema de drept ce formează obiectul judecății a fost soluționată în mod diferit prin hotărâri judecătorești definitive, care trebuie atașate sesizării.

37. Spre această finalitate conduc și dispozițiile constituționale care, în reglementarea art. 126 referitor la instanțele judecătorești, prevăd expres, la alin. (3), faptul că „Înalta Curte de Casație și Justiție asigură interpretarea și aplicarea unitară a legii de către celelalte instanțe judecătorești, potrivit competenței sale”.

38. Obiectul recursului în interesul legii privește problema de drept referitoare la „interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 14 și 15 din Legea nr. 554/2004 și ale art. 435 din Codul de procedură civilă vizând ipoteza admiterii cererii de suspendare a executării unui act administrativ cu caracter normativ și a efectelor acestei soluții față de părțile litigiului și față de părți”.

39. Pentru a se putea identifica lipsa de unitate a jurisprudenței, este necesar ca hotărârile judecătorești analizate să se circumscrie obiectului sesizării, cerință care nu este îndeplinită.

40. Cu titlu prealabil, este de observat că autorul sesizării nu a analizat în concret condiția de admisibilitate a recursului în interesul legii referitoare la existența practicii neunitare, ci s-a limitat să facă doar o referire generică la apariția a două orientări jurisprudențiale.

41. Astfel, pentru ilustrarea primului curent de jurisprudență, în sensul că hotărârea de admitere a cererii de suspendare a executării actului administrativ unilateral cu caracter normativ produce efecte *inter partes*, procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție a prezentat deciziile nr. 5.153 din 17.11.2009 și nr. 1.560 din 18.03.2010, ambele pronunțate de Secția de contencios administrativ și fiscal a instanței supreme.

42. Se constată însă că în niciuna dintre aceste două cauze nu a fost analizată punctual problema de drept care formează obiectul recursului în interesul legii. Mai precis, în prima decizie, anterior nominalizată, instanța de control judiciar a confirmat soluția primei instanțe de respingere a excepției lipsei de interes a reclamantilor în formularea acțiunii, cu motivarea că hotărârile judecătorești invocate de autorul excepției nu sunt irevocabile; și în cea de-a doua decizie Înalta Curte de Casație și Justiție a respins aceeași excepție a lipsei de interes, fără însă a preciza motivele pentru care a pronunțat această soluție, adică fără a dezlega această chestiune litigioasă.

43. Tot astfel, pentru prezentarea celui de-al doilea curent de jurisprudență, potrivit căruia hotărârea de admitere a cererii de suspendare a executării actului administrativ unilateral cu caracter normativ produce efecte *erga omnes*, autorul sesizării a prezentat deciziile nr. 38 din 7.01.2011, nr. 5.919 din 8.12.2011, nr. 490 din 23.03.2012 și nr. 491 din 23.03.2012, toate pronunțate de Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția de contencios administrativ și fiscal.

44. Or, în Decizia nr. 38 din 7.01.2011, instanța de control judiciar a reținut că Hotărârea Guvernului nr. 735/2010 pentru recalcularea pensiilor stabilite potrivit legislației privind pensiile militare de stat, a pensiilor de stat ale polițiștilor și ale funcționarilor publici cu statut special din sistemul administrației penitenciarelor, conform Legii nr. 119/2010 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor — act ce constituia, în acea cauză, obiectul cererii de suspendare a executării — este un act administrativ unilateral cu caracter normativ, avându-se în vedere conținutul său, care se referă la metodologia de recalculare a pensiilor din categoriile menționate. Totodată, instanța de judecată a precizat că actul administrativ aflat în discuție „produce efecte *erga omnes*, cu alte cuvinte se referă la toate persoanele aflate sub incidența sa: foștii militari, polițiști, funcționari publici cu statut special din sistemul administrației penitenciarelor, pentru care se dispune recalcularea pensiilor”.

49. Pentru considerentele arătate, în temeiul art. 517 alin. (1) cu referire la art. 514—515 din Codul de procedură civilă,

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibil, recursul în interesul legii formulat de procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție referitor la interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 14 și 15 din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare, și ale art. 435 din Codul de procedură civilă, vizând ipoteza admiterii cererii de suspendare a executării unui act administrativ cu caracter normativ și a efectelor acestei soluții față de părțile litigiului, precum și față de terți.

Obligatorie, potrivit dispozițiilor art. 517 alin. (4) din Codul de procedură civilă.

Pronunțată în ședință publică astăzi, 2 octombrie 2017.

PREȘEDINTELE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

IULIA CRISTINA TARCEA

De asemenea, instanța a arătat faptul că și „sentința recurată” produce aceleași efecte, fără însă a motiva această concluzie.

45. De asemenea, în Decizia nr. 5.919 din 8.12.2011, instanța de control judiciar nu a analizat problema efectelor măsurii de suspendare a executării unui act administrativ unilateral cu caracter normativ, ci doar a reținut faptul că Hotărârea Guvernului nr. 737/2010 privind metodologia de recalculare a categoriilor de pensii de serviciu prevăzute la art. 1 lit. c)—h) din Legea nr. 119/2010 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor, a cărei suspendare se solicita, „a fost abrogată prin art. 4 al O.U.G. nr. 59/2011 pentru stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor prevăzute la art. 1 lit. c)—h) din Legea nr. 119/2010.”

46. Totodată, cauzele finalizate prin pronunțarea deciziilor nr. 490 din 23.03.2012 și nr. 491 din 23.03.2012 de către Înalta Curte de Casație și Justiție au avut ca obiect suspendarea efectelor unor acte administrative unilaterale cu caracter individual, respectiv ale unor decizii de eliberare a reclamantilor din funcții publice de execuție la Garda Financiară, ceea ce, în mod evident, nu prezintă relevanță din perspectiva prezentei analize.

47. Or, una dintre condițiile de admisibilitate a recursului în interesul legii, instituită prin art. 515 din Codul de procedură civilă și enunțată, de altfel, și în art. 514 din același cod, se referă tocmai la soluționarea diferită a unor probleme de drept de către instanțele judecătorești, care să necesite antrenarea mecanismului recursului în interesul legii pentru a unifica o practică divergentă existentă.

48. Cum, în cauză, nu s-a făcut dovada existenței unei jurisprudențe divergente cu privire la problema de drept invocată, problemă care, de altfel, nu este nici actuală, în raport cu perioada pronunțării respectivelor decizii, iar pretinsa practică neunitară, invocată în sesizare, vizează doar decizii pronunțate de instanța supremă, recursul în interesul legii declarat va fi respins ca inadmisibil.

Magistrat-asistent,
Aurel Segărceanu

ABONAMENTE LA PUBLICAȚIILE OFICIALE PE SUPORT FIZIC

— Prețuri pentru anul 2018 —

Nr. crt.	Denumirea publicației	Valoare (TVA 5% inclus) — lei		
		12 luni	3 luni	1 lună
1.	Monitorul Oficial, Partea I	1.310	360	131
2.	Monitorul Oficial, Partea I, limba maghiară	1.640		150
3.	Monitorul Oficial, Partea a II-a	2.460		220
4.	Monitorul Oficial, Partea a III-a	470		50
5.	Monitorul Oficial, Partea a IV-a	1.880		170
6.	Monitorul Oficial, Partea a VI-a	1.750		160
7.	Monitorul Oficial, Partea a VII-a	600		55
8.	Colecția Legislația României	500	130	
9.	Colecția Hotărâri ale Guvernului României	800		75

NOTĂ:

Monitorul Oficial, Partea I bis, se multiplică și se achiziționează pe bază de comandă.

ABONAMENTE LA PRODUSELE ÎN FORMAT ELECTRONIC

— Prețuri pentru anul 2018 —

Produs	Abonamentul FLEXIBIL (Monitorul Oficial, Partea I + alte 3 părți ale Monitorului Oficial, la alegere)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	60	150	380	910	2.000	550	1.380	3.450	8.280	18.220
ExpertMO	100	250	630	1.510	3.320	1.000	2.500	6.250	15.000	33.000

Produs	Abonamentul COMPLET (Monitorul Oficial, Partea I + toate celelalte părți ale Monitorului Oficial)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	70	180	450	1.080	2.380	650	1.630	4.080	9.790	21.540
ExpertMO	120	300	750	1.800	3.960	1.200	3.000	7.500	18.000	39.600

Colecția Monitorul Oficial în format electronic, oricare dintre părțile acestuia	70 lei/an
--	-----------

Prețurile sunt exprimate în lei și conțin TVA.

Mai multe informații puteți găsi pe site-ul www.expert-monitor.ro, unde puteți aplica online comanda.

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
 IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
 și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
 (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
 Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
 Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
 bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.73, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72
 Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

